

ASTRONOMICA

quædam ex traditione

SHAH CHOLGII PERSÆ:

UNA CUM

HYPOTHESIBUS

Planetarum :

STUDIO ET OPERA

JOHANNIS GRAVII

nunc primum publicata.

LONDINI,

Typis Jacobi Flesher: Prostant apud Cornelium
Bee, in vico vulgò vocato Little Britain.

MDCLII.

NOBILISSIMO DOCTISSIMOQUE

Amico suo

JOHANNI MARSHAM.

Ostquàm à Clarissimo tuo Fratre in tuam amicitiam Oxonii inductus sum, nihil mihi suavissimâ illâ consuetudine optatius fuit. Suborta sunt mox ea tempora funesta (ingruentibus undique bellis civilibus,) quæ & Patriæ luctuosa, & utrique nostrum calamitosa, quibus

1
arietes apposuissem , nunquam
tuis è manibus *Diatribam Chrono-*
logicam , libellum verè aureum ,
extorsissem. Patieris aliquando ,
ubi per maxima , quibus impræ-
sentuarum districtus es , negotia
licuerit , reliqua præclari tui in-
genii monimenta , à nemine ,
quod sciam , præflorata , in lu-
cem publicam emitti. Quod ut
præstes , misi ad Te libellum
hunc , animi quidem tibi devo-
tissimi testem , sed & importu-
num monitorem : quem iussi ut
obnixè id Te rogaret ; sin mo-
destè , ut soles , detractares , ut
pertinaciter efflagitaret.

Londini Calend.

VIII^{br} CIOCC L.

quibus ægrè passus sum me à tuo
latere divelli : cujus modestiam,
candorem, fidem, atque in literis
humanioribus subactum judicium,
& maximè suspiciebam, & justis
de causis unicè amabam. Atque
hæc me non invitum primò in
tui amorem rapuerunt : secuta
postea sunt ea humanitatis officia,
ea veræ amicitia^{τεκμήρια}, quæ
me, dudum tuo nomini addi-
ctum, magis magisque inflammâ-
runt. Dicam apertè, repu-
gnante licèt tuâ verecundiâ, ne-
minem me scire inter tot viros
eruditos, quos meritò colo, ve-
nerorque, cujus in summâ do-
ctrinâ tanta modestia reluceat :
ad quam quidem expugnandam,
nisi machinas quasdam, & veluti
arietes

cū videret hæc studia neglecta, quòd
 nemo esset qui solidè, & perspicuè,
 prima artis elementa tradidisset,
 secundorum mobilium ^{εισαγωγῶν} con-
 cinnavit: opus mole exiguum, sed re
 utilissimū. Editio enim aureo libello
 de Theoricis Planetarum, facilem
 viam aperuit ad Ptolemæum, vete-
 resq; Astronomos legendos. Quanquam
 id longè antè ab ipso Ptolemæo jam
 sene præstitum fuit (ut infinitos, post
 Ptolemæum, Arabas Persasq; omit-
 tam, Albattanium, [vulgò Albateg-
 nium] Alferganum [h. e. Alfraga-
 num] Costam Ebn-Lukam, Nalsir
 Eddinum, Kushgium ceterosq;) qui
 postquam ^{μετὰ τὴν συντάξιν} feliciter absol-
 visset, siue memoriæ suæ sublevandæ
 gratiâ, siue ut tyronibus prodesset, huic
 etiâ ^{ὑποθέσιν} tanquā coronidem adjun-

LECTORI.

Didit quadringentis paulò minùs abhinc annis theorias planetarum Gerardus Cremonensis, *Vir linguæ Arabicæ peritissimus, sed non eâdem felicitate in Astronomiâ versatus. Ejus errores passim in scholis receptos, & ab imperitis artium Professoribus temerè comprobatos, doctissimus Regiomontanus primus refutavit. Quinetiam paulò ante Regiomontanum, Georgius Purbachius insignis & ipse Astronomus, & Regiomontani Magister,*
cùm

sideretur. Multa enim (ut alia omit-
tam) passim occurrunt vocabula in-
condita, & Latinis auribus ingrata:
ab illis quidem intacta, usu tamen
recepta, & veluti civitate donata,
quæ in omnibus ferè Astronomorum
scriptis familiam ducunt; quorum
origines scire, reip. literariæ interfit.
Nam ex quo tempore Alphonfus
immensis sumptibus, & regio animo,
accerfitis undiq; Hebræis, Mauris,
& Arabibus, tabulas illas condidit,
quæ sub ipsius nomine feruntur: tunc
primùm, aut saltem non longè antè,
hæc peregrina vocabulorum colluvies
Latina scripta inundavit. Inde Ju-
zahar, Zenith, Nadir, Buth, & sex-
centa alia, vel ab Arabibus traducta,
vel ad eorum imitationem conficta.
Hinc quoniam Arabes augem, sive

xit. Sed altâ nocte jacebant involuta, vix ipsis Græcis, nedum Latinis, cognita, donec Clarissimus Joh. Bainbriggus eas, non ita pridem, à tenebris sitûq; vindicavit. Quapropter meritò laudandus est Purbachius, qui primus, post renatas in Europâ literas, facem nostris hominibus prætulit, & brevi institutione in secretiora artis adyta induxit. Post hunc multi secuti sunt, qui, vel elementa astronomica publicârunt, vel in eum commentarios ediderunt. Inter quos palmam facile obtinent, Erasmus Rheinholdus mathematicus eruditissimus, & Michael Mæstlinus à Tychone non uno elogio celebratus. Attamen fatendum est ne ab his quidem, quamvis viris eximiiis, omnia adeò clarè esse explicata, ut nihil ab acris, & attento lectore desideretur.

Almamoniæ ætatem, (cujus sub auspiciis Græci Auctores primùm in Babiloniâ Arabicè traducti sunt,) omnia, præsertim medica, & mathematica, ex Arabum scholis prodierint: non mirum est si, in hæc literarum luce, nonnullæ voces, primæ suæ originis indices, remaneant. Nam idem in scientiis usu venit, ac in regionum, locorumq; nominibus; ut quæ semel vulgò sint recepta, vix temporis diuturnitate oblitterentur. Quapropter si laudem mereantur, qui, in gentium annalibus scribendis, earum primordia, & incrementa referunt: spero non ingratum fore, si harum exoticarum vocum origines, & veluti incunabula retexam. Quod quò majori fide à me præstetur, operæ precium me facturum credidi, si hæc ipsa ex genuino aliquo, & laudato

apogæum البعد الأبعد, & oppositum augis
 البعد الأقرب appellant, scioli (deteriora
 plerunque imitantes,) longitudinem
 longiorem, & longitudinem pro-
 priorem, satis barbarè introduxerunt.
 Et quoniam illi intersecciones orbium
 eccentricorum cum Zodiaco راس, &
 ذنب التنين vocant, visum est istis, ca-
 put, & caudam draconis usurpare.
 Verùm Græci longè significantius,
 alterum ἀναστρέφου ἀναστρέφου, alterum
 καταστρέφου καταστρέφου, reddiderunt. Similiter in
 epilogismo planetarum, per centrum
 hodiernis Astronomis intelligitur, non
 punctum aliquod; sed arcus Zodiaci
 à lineâ apogæi εἰς τὰ ἐπόμενα signorum,
 ad lineam, vel medii, vel veri motus,
 numeratus non aliam ob rationem, nisi
 quia المركز idem Arabibus significat.
 Cum igitur superioribus sæculis, post

Alma-

tarum motus, ex accuratissimis in ci-
vitate Maragâ Nafsir Eddini obser-
vationibus, adaptatas. Quin & lin-
guarum Orientalium cultoribus non
ingratum erit, nunc demum aliquid
verè Persico, & genuino idiomate, in
lucem publicam prodire; quo præsidio
instructi majori cum utilitate hisce stu-
diis incumbant. Nam quæ adhuc
edita sunt, sive pentateuchus à Ta-
wushio Judæo, sive Xaverii historia
à Cl. Viro D. Ludovico de Dieu:
ea adeò barbare scripta sunt, ut ex-
pers plane venustatis omnis sit habend-
us, quisquis eorum solæcismos judi-
caverit imitandos. Restat ut aliquid
de Auctore dicam. Quod constat ex locis
stellarum ab ipso recensitis, alijsq; in-
diciis, anno Hegiræ, sive epochæ Mo-
hammedicæ octingentesimo, sexto &
sexagesi-

auctore depromerem. Cum autem non
multum referat, an hæc à Persico,
vel Arabico scriptore mutuemur, (nam
iisdem utriq; vocibus in tradendis di-
sciplinis utuntur,) nullum censui
præferendum brevi huic opusculo, quod
damus, ex commentariis Mahmudis
Shah Cholgii : ex quo literarum
studiosi geminã percipient utilitatem.
Astronomiæ enim periti multarum vo-
cum origines perspicient, sine quibus
tabulæ secundorum mobilium, tum
apud Arabas, tum apud Persas, In-
dósque, nequidquam intelligentur.
Animadvertent etiam Arabum, Per-
sarum, & Indorum, hypotheses
coelestes (quæ nunc in usu sunt)
Ptolemaicis esse undequaq; conformes:
easq; hîc succinctè admodum, & dilu-
cidè expressas, & ad medios Plane-
tarum

sexagesimo, floruit, h. e. Anno (bri-
sti 1461. quo tempore commentarios lu-
culentissimos composuit in زيج اياخا دي,
id est, in tabulas Astronomicas,
Ilechano Tataro à Nafsir Eddino
Persâ dedicatas. An alios libros scri-
pserit præter hos commentarios (quo-
rum partem nunc damus) mihi non-
dum compertum est. Illud fidenter
asserere posse, vel ex illis sotis, multa
in astronomiam perperam inducta re-
dargui: multa in Chronologiâ à Jos.
Scaligero, summo alioqui Viro, de-
pravata, & ab aliis propter hominis
auctoritatem temerè credita, refelli:
multa deniq; ad illustrandos Arabum
scriptores, præcipue mathematicos,
adduci.

DE REBUS,
QUARUM NOTITIA
 Ad praxim Astronomicam
necessariò requiritur.

* h. c.
 Tabula
 Astrono-
 mica.

Zig' * in linguâ Arabicâ à *Zik* deducitur, atque hoc tractum est à filamentis, quibus phrygiones vestimenta variegata conficiunt, eaque sunt textoris canon, cum versicoloria adornat: quemadmodum *Zig'* canon est Astronomi in veris planetarum locis educendis, & in geniturarum thematis erigendis. *Lineæ* enim & tabulæ *Zig'* similes sunt filamentis *Zik*, quæ in longitudinem, & latitudinem utrimque producuntur.

* h. c.
 Observatio
 stellarum
 Astron-
 mica.

* *Rasad* est contemplatio corporum cœlestium cum instrumentis, præcipuè eis, quæ ab Astronomis huic fini assequèdo reperta sunt; ut inde astrorum loca in spherâ, & quantitas motûs in longitudinem, & latitudinem, & distantia eorum à se invicem, & à terrâ,
 B 2 &

در چیزها که لا بد ست از معرفت
آن در افعال نجومی

معرب زیک است و آن عبارت است از
زیج ریسمانی چند که نقش بندان نقش
جامها بر آن بندند و آن قاعدیست جامه باقرا
در بافتن جامها ملون چنانچه زیج قانون
است منجم را در استخراج تقویم و اعمال موالید
و خطوط و جداول زیج شبیه است بریسمانها
زیک که در طول و عرض بهم کشیده باشد

ورصد عبارت است از نظر کردن در احوال
اجرام علوی بالاتی مخصوص که حکما بجهت
آن غرض وضع کرده اند تا بدان آلات دانسته
شود مواضع ستارگان در فلک و مقدار
حرکات ایشان در طول و عرض و ابعاد
ایشان از یکدیگر و از زمین

& magnitudo, & parvitas corporum ipsorum, cognoscantur. Ubi verò stellarum motus juxta eas radices innotescunt, & in tabulis consignantur, librum illum *Zig'* appellant. Atque ex *Zig'* [*h. e. tabulis Astronomicis*] stellarum loca in meridie pro singulis diebus anni educunt; & mutuas ad se invicem approximationes, conjunctiones, oppositiones, occultationes, eclipses, ortus, phases novilunii, & id genus alia in libello inscribunt, quem *Tacvīm* [*h. e. ephemeridas*] appellant. Præcipuè verò, loca, & habitudines planetarum, in meridie cujuslibet diei è regione ejus, in ephemeridibus inscribuntur.

Tacvīm autem secundum eorum usum, qui *Theorias* planetarum tractant, est arcus eclipticæ Zodiaci inter principium arietis, & extremitatem *linea* è centro mundi educæ, quæ transit per centrum stellæ, & attingit sphaeram octavam. Si hæc *linea* ad eclipticam fuerit producta, illius stellæ nulla erit latitudo; quòd si extra eclipticam fuerit protensa, describatur circulus, qui per extremitatem ipsius, & duos

و بزرگی و کوچکی اجرام ایشان
و چون حرکات کواکب را بدان اصول معلوم
کنند و در کتابی بجد اول مضبوط گردانند
آن کتاب را زیج خوانند و از زیج مواضع
ستارگان را در نصف النهار روزها یکسال
بیرون آوردن و اتصالات ایشان بیکدیگر
و اجتماعات و استقبالات و خسوفات و کسوفات
و طوابع آن و رویة اهله و غیر آن و در
دفتری بنویسند آنرا تقویم خوانند تسمیه
المحل باسم الحال چه در آن دفتر تقویم
کواکب سبعة سیاره در نصف النهار هر
روز برابر آن روز نوشته بود،

و تقویم در اصطلاح اهل هیات قوسی
است از منطقه البروج ما بین اول حمل تا
سر خطی که اخراج کنند از مرکز عالم
و مرور کند بمرکز کوکب و منتهی
شود بفلک ثامن اگر آن خط بمنطقه رسیده
باشد پس آن کوکب را عرض نباشد
و اگر آن خط بغیر منطقه منتهی شود دایره
فرض کنند که بر سر آن خط و دو
قطب

polos Zodiaci transeat, & eclipticam ad angulos rectos secet, (arcus) à principio arietis usque ad punctum intersectionis *Tacvīm* erit; atque illa stella latitudinem habebit.

Punctum intelligibile (ut nunc dicemus) opponitur sensibili, éstque divisionis omnis expers.

Linea est longitudine divisibilis in puncto, & si situm obtineat, puncto terminatur.

Superficies est cui longitudo, & latitudo convenit, & in situ collocata *Linea* terminatur.

Corpus Mathematicum longitudinem, latitudinem, & profunditatem habet.

Linea in tres species dividitur, in rectam, circularem, & tortuosam [*sive mixtam*]

Linea recta est cujus extremum occultat medium, quando radius visionis in ipsius extensionem incidit.

Linea circularis est intra quam punctum reperiri potest, à quo omnes lineæ rectæ

قطب منطقه البروج مرور کند و منطقه را
بر زوایاء قائمه قطع کند از اول حمل تا
نقطه تقاطع تقویم باشد و آن کوکب را
عرض باشد،

اکنون می گویم که نقطه عرضی است
که قابل اشارت حسی باشد و بهیچ وجه
منقسم نشود،

و خط آدست که در طول منقسم شود بنقطه
و آخر متناهی بود در وضع منتهی شود بنقطه،
و سطح آدست که آنرا طول و عرض باشد
و منتهی شود بخط آخر متناهی بود در وضع،
و جسم تعلیمی عرضی است که آنرا طول
و عرض و عمق باشد،

و خط بر سه قسم است مستقیم مستدیر
و منحنی،

خط مستقیم آدست که طرف آن وسط
آدرا بدوشاند چون واقع شود در امتداد
شعاع بصر،

و خط مستدیر آدست که در داخل وی
نقطه توان یافت که جمیع خطوط
مستقیمه

rectæ ad peripheriam ductæ sunt æquales.

Cæteræ lineæ præter has duas dicuntur
tortuosæ.

Superficies etiam in tres partes dividitur, in
planam, convexam, & tortuosam [*sive mix-*
tam.]

Superficies plana est in quâ lineæ omnes,
quæ in eâ describuntur, rectæ sunt.

Superficies convexa est intra quam punctum
reperiri potest, à quo omnes lineæ ad super-
ficiem ductæ sibi invicem sunt æquales.

Superficies tortuosa est his duabus prædictis
dissimilis.

Circulus est superficies plana à lineâ circu-
lari comprehensa. Hæc lineâ *peripheria* nomi-
natur. Punctum verò quod in circuli medio
est, à quo lineæ omnes ad peripheriam ductæ
sibi invicem sunt æquales, *centrum* circuli
appellatur, lineæque eæ, *semidiametri*. Atque
ea lineâ recta, quæ per centrum ducta

C

utrimque

مستقیمه خارجه از آن نقطه بدان خط مساوی
باشد ،

و هر خط که غیر این دو خط بون منحنی باشد ،
و سطح نیز بر سه قسم استی مستوی و
مستدیر و منحنی ،

سطح مستوی آنست که جمیع خطوط
مفروضه در آن سطح مستقیم باشند ،
و سطح مستدیر آنست که در اندرون آن
نقطه یافتی شود که از آن نقطه هر خط
که اخراج کنند بدان سطح مساوی
یکدیگر باشند ،

و سطح منحنی آنست که مغایر این دو
سطح مذکور بون ،

دایره سطحی استی مستوی که محیط
باشد بدان خطی مستدیر و آن خط را
محیط دایره گویند و نقطه که در وسط
دایره بون بحیثی که جمیع خطوط خارجه از
آن نقطه به محیط مساوی باشند آن نقطه را
مرکز دایره خوانند و آن خطوط را اصفاف
اقطار و خطی مستقیم که بر مرکز مرور
کند

utrimque peripheriam attingit, *dimetiens* dicitur hæc circuli in duas partes æquales dispescit. Sed ea recta linea quæ circulum in duas partes inæquales dividit, *chorda* [*sive subtensa*] appellatur. Nonnulli etiam *dimetientem* chordam vocant, estque omnium maxima.

Itaque chorda [*sive subtensa*] est linea recta inter duo extrema arcus producta.

Arcus est pars peripheriæ circuli.

Segmentum circuli est superficies ab arcu & subtensâ comprehensa.

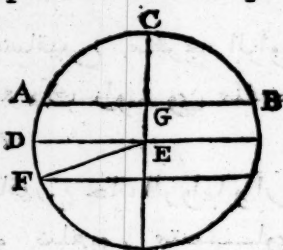
Sector circuli est figura ab arcu & duabus semidimetientibus contenta.

Sinus rectus est semissis subtensæ dupli arcus. aliter definitur, recta linea ab arcus extremo ducta, & perpendicularis dimetienti, quæ arcum ex parte alterâ attingit. *Sagitta* illius arcus est pars] dimetientis prædictæ à perpendiculari ad extremum arcus

AB chorda.
ABC segmentum
circuli.
DEF sector circuli.
BG sinus
rectus arcus CB.
CG sinus
versus, sive
sagitta, arcus CB.

[deducta,] quæ etiam *A sinam versu* appellant. *D* Eorum figura hæc est.

Figura comprehenditur, vel

کند و در دو جهت بمحیط برسد آنرا قطر
 دایره گویند و این خط دایره را تنصیف کند،
 و خطی مستقیم که دایره را بدو قسم
 مختلف گرداند آنرا وتر خوانند و بعضی
 قطر را هم وتر گویند و آن اعظم اوتار بود،
 پس وتر خطی بود مستقیم که بدو طرف
 قوس رسیده بود،

و قوس قطعه ایست از محیط دایره،
 قطعه دایره سطحی است که محیط باشد
 بد آن قوسی با وتر،
 و قطاع دایره شکلی است که محیط
 باشد بد آن قوسی و دو نصف قطر،

و جیب مستوی نصف وتر ضعف قوس
 است و بعبارتی دیگر خطی است مستقیم
 که اخراج کنند از طرف قوس و عمود شون
 بر قطری که متصل باشد بطرفی دیگر،

و از موضع عمود تا طرف قوس از قطر مذکور
 سهم آن قوس بود و آنرا جیب معکوس
 نیز خوانند و صورت آنها این است،
 و شکل آنست که محیط باشد بد آن

uno termino, ut *circulus*; vel duobus, ut *segmentum circuli*; vel tribus, ut *sector circuli*, & *triangulum*; vel quatuor, ut *quadratum*; vel pluribus, ut *quinquangulum*, *sexangulum*, & cætera.

Triangulum comprehenditur tribus lineis rectis, & septifariam dividitur.

Primò, *triangulum æquilaterum*, cujus tria latera sunt sibi invicem æqualia, & tres anguli oppositi, ideoque omnes ejus anguli acuti: ut in hâc figurâ.

Secundò, *Isosceles rectangulum*, cujus duo latera sunt sibi invicem æqualia, & tertium utrovis majus: angulus verò qui fuerit in mutuo duorum æqualium concurrentium est rectus.

Tertiò, *Isosceles obtusangulum*, est triangulum cujus unus angulus est obtusus.

Quartò, *Isosceles acutangulum* est triangulum cujus duo latera sunt æqualia,

C 3

alterum

یک حد مثل دایره یا دو حد مثل قطع دایره
یا سه حد مثل قطاع دایره و مثلث یا چهار
حد مثل ذی اربعه اضلاع یا پیشتر مثل ~~مخمس~~
و مسدس و غیر آن ،

مثلث آنست که محیط باشد بدان سه
خط مستقیم و آن بر هفت قسم است ،
اول متساوی اضلاع و آن آنست که
هر سه خطی متساوی باشند و هر سه
زاویه وی برابر پس جمیع زوایا آن حاده
باشند بر این صورت ،

دوم متساوی الساقین قائم الزاویه و آن
آنست که دو ضلع وی متساوی باشند
و یکی اعظم از هر یک و زاویه که بر ملتقاء
هر دو خط متساوی بود قائمه باشد بر این
شکل ،

سوم متساوی الساقین منفرج الزاویه
و آن مثلثی است که یک زاویه وی منفرجه
باشد بر این شکل ،

چهارم متساوی الساقین حاد الزوایا و آن
مثلثی است که دو ضلع وی متساوی
باشند

alterum verò latus, aut majus utrovis, aut minus; sed tres anguli sunt acuti.

Quinto, *Scalenum re-
ctangulum* est triangulum
cujus latera sunt inter se
inæqualia, & unus angu-
lus reëtus.

Sexto, *Scalenum obtu-
sangulum* est triangulum
cujus unus angulus est
obtusus, & duo reliqui
inter se sunt inæquales.

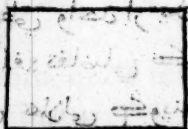
Septimò, *Scalenum acutangulum*
est triangulum cujus omnes anguli
sunt acuti, quantitate dissimiles, &
lineæ quoque longitudine diversæ.

Quadratum communiter sum-
ptum est figura quatuor lineis
rectis sibi invicem æqualibus
comprehensa, cujus omnes an-
guli sunt reëti.

Oblongum est cujus latera
sunt inæqualia, & anguli
reëti, sed latera sibi invicem
opposita sunt æqualia.

Rhombus

باشند و ضلع دیگر بنا اعظم از هر یک یا
اصغر اما هر سه زاویه آن حاد باشند
برین بیات ،

و نجم مختلف الاضلاع قائم الزاویه و آن
مثلثی است که اضلاع وی مخالف یکدیگر
باشند و یک زاویه وی قائمه برین منوال ،

ششم مختلف الاضلاع منفرج الزاویه و آن
مثلثی است که یک زاویه وی منفرجه باشد
و دو دیگر حاد مخالف یکدیگر برین
مثال ،

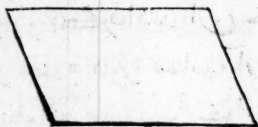
هفتم مختلف الاضلاع حاد الزوایا و آن
مثلثی بود که جمیع زوایا وی حاد باشند
و مخالف یکدیگر در مقدار و خطوط وی
در طول مختلف این چنین ،

مربع اصطلاحی شکلی است که محیط
باشد بد آن چهار خط مستقیم متساوی
و هر چهار زاویه وی قائمه باشند برین صورت ،
و مستطیل است که اضلاع وی مختلف
باشند و زوایا وی قائمه اما اضلاع متقابل
متساوی باشند برین وضع ،

Rhombus est cujus quatuor latera sunt æqualia, verùm anguli non sunt recti, sed duo anguli oppositi acuti, & duo obtusi.

Rhomboeides est cujus latera neque sunt æqualia, neque anguli recti, sed latera opposita, & anguli oppositi, sunt æqualia.

Cæteræ figuræ quadrilateræ, præter prædictas, *monhæres* [h. e. *trapezia*] dicuntur.

Quinquangulum est cujus quinque latera sunt sibi invicem æqualia, in eadem peripheriâ. Sexanguli sex, Septanguli septē, Octanguli octo, & sic de reliquis.

Figura Lunularis est quæ cōprehenditur à duobus arcibus sibi invicem æqualibus quorum uterque minor est semicirculo.

Quando verò duo arcus duorum circulorum inæqualium super lineam ex eadem parte ducuntur, spacium, quod inter ambos intercedit, *lunula* nominatur.]

و معین آید که هر چهار ضلع و
متساوی باشند و زوایای قایمه باشند اما دو
زاویه متقابل وی جاده باشند و دو منفرجه
برین شکل،

و شبیه به معین آن است که نه اضلاع
و متساوی باشند نه زوایای قایمه لکن
اضلاع متقابل و زوایای متقابل متساوی باشند
برین هیأت،
و هر دو اربعه اضلاع که غیر آن اوضاع
بود آنرا منحرف گویند،

و مخمس آن است که پنج ضلع متساوی
بد آن محیط باشند و مسدس را شش و مسبع را
هفت و مئین را هشت و علی هذا القیاس،
شکل آملیجی آنست که محیط باشند
بد آن دو قوس متساوی که هر یک از آن
دو قوس کمتر باشد از نصف دایره برین
صورت،

و چون رشم کنند بر خطی واحد از یک
جهت دو قوس از دو دایره مختلفه تفاضلی که
میان هر دو باشد آنرا شکل هلالی گویند

Si duo circuli æquales, & paralleli, comprehenderint figuram, interque duos circulos spacium quodcunque fuerit, lineaque recta inter utrosque circulos descripta, & per peripherias utriusque circumducta in omni revolutione superficiem tetigerit, corpus illud *Cylindrus circularis* appellatur, & uterque circulus, *basis Cylindri*; linea verò quæ contingit centra utriusque circuli, *sagitta* [five *axis*] nominatur. Si axis iste perpendicularis fuerit utrique centro, *Cylindrum rectum* appellant; sin minùs, *scalenum*.

Si fuerit superficies in modum nucis pineæ à circuli peripheriâ erecta, continuò in partem in quam erigitur paululùm decrescens, donec ad finem elevationis in puncto desinat, (superficies autem ipsius pro libitu extensa fit,) & si linea recta ducta fuerit inter id punctum, & peripheriam circuli, eaque circumducta in omni revolutione circuli peripheriam contingat, illud corpus *conum* circularem nominant, &

D 2

circulum,

برین صورت،

و اگر محیط شوند بشکلی دو دایره
متمساوی متوازی و میان آن دو دایره سطحی
باشد بچینی که اگر خطی مستقیم واصل
کنند میان هر دو دایره و بگردانند آن خط
بر محیط هر دو دایره در جمیع دوره مماس آن
سطح بود آن جسم را اسطوانه مستقیم خوانند
و هر یک ازین دو دایره قاعده اسطوانه خوانند
و خطی که واصل کنند میان مرکز هر
دو دایره آذرا سهم اسطوانه خوانند اگر آن
سهم عمود باشد بر مرکزین آذرا اسطوانه
قایمه خوانند و اگر عمود نباشد آذرا مایل خوانند،
و اگر محیط شوند بشکلی یک دایره و سطحی
صنوبری که از محیط دایره مرتفع و در جائی
از ارتفاع اندکی باریک شوند تا در انتهای
ارتفاع منتهی شوند بنقطه و سطح آن بچینی
باشد که اگر خطی مستقیم واصل کنند
میان آن نقطه و محیط دایره و بگردانند آذرا
بر محیط دایره در جمیع دوره مماس آن سطح
بود آن جسم را مخروط مستقیم خوانند و آن
دایره را

circulum, *basim coni*, & lineam ductam inter punctum, & centrum *basis sagittam* [sive *axim*] coni. Et si axis fuerit perpendicularis, *conum rectum* nominant; sin minùs *Scalenum*. Si conus plano, basi ejus parallelo, sectus fuerit, partem eam, quæ est *basim* versùs, *conum truncatum* appellant.

Si duæ bases cylindri, aut basis coni, fuerint rectilineæ, triangulæ, aut quadrangulæ, aut aliter, eum cylindrum, *cylindrum multilaterum* vocant, & eum conum, *conum multilaterum*.

Quoties duo segmenta sphaeræ minora hemisphaerio, & sibi invicem æqualia sunt, si basis unius alterius basi fuerit applicata, figura nova, quæ inde producitur, corpus *lenticulare* vocatur.

Omne corpus à duobus triangulis latera sibi invicem æqualia habentibus, & parallelis, atque à tribus parallelogrammis comprehensum, *prisma* nuncupatur.

دایره را قاعده مخروط و خطی که واصل کنند
 میان آن نقطه و مرکز قاعده سهم مخروط
 و اگر آن سهم عمود باشد آنگاه مخروط قائم
 خوانند و اگر آن سهم عمود نباشد آنگاه مخروط
 منکسر گویند و اگر قطع کنند مخروط را
 بسطی که موازی قاعده او باشد آن قسم را
 که از سوی قاعده باشد مخروط ناقص
 گویند،

و اگر هر دو قاعده اسطوانه یا قاعده
 مخروط شکلی باشد مستقیم الخطوط مثلث یا
 مربع یا غیر آن آن اسطوانه را اسطوانه مصلع
 خوانند و آن مخروط را مخروط مصلع،

هر وقت که دو قطعه کره را که هریک
 اقل از نصف کره باشد و مساوی یکدیگر
 و قاعده هر دو بر یکدیگر قطبیت
 کنند آن شکل که حادث شود آنرا
 مجسمه عدسی خوانند،

هر جسمی که محیط اشون بد آن دو
 مثلث متساوی الاضلاع متوازی و سه سطح
 متوازی الاضلاع آنرا منشور گویند،

Omne corpus sex quadratis contentum
ad angulos rectos concurrentibus, *Cubus*
nominatur.

In quâcunque figurâ, quæ fuerit erecta,
& in quocunque situ, linea à supremo ejus
puncto, ad ipsius basim perpendiculariter
ducta, est illius corporis altitudo.

Si in superficie duæ lineæ ita ad se in-
vicem inclinent, ut angulum constitu-
ant, *angulus superficialis* dicitur. Itaque si
una è duabus lineis producat, angulus
alius à latere conficietur; quòd si anguli
deinceps æquales fuerint, uterque *angulus*
rectus dicitur, & altera
ex duabus lineis concu-
rentibus alteri erit per-
pendicularis,

Quòd si duo anguli
non fuerint æquales, is
angulus qui major est
recto, erit *obtusus*; qui
minor, *acutus*.

Si

و هر جسي که شش مربع متساوي
الاضلاع قايم الزوايا احاطه آن کرده باشند
آنها مکعب خوانند ،

هر شکلي که از سطحي مرفوع کرد
و بهر وضعي از اوضاع که باشد خطي که
اخراج کنند از نقطه اعلي آن و منتهي شون
بقاعده آن بر تقديري که عمود باشد ارتفاع
آن جسم باشد ،

و اگر در سطحي دو خط متلافي شوند
بحيثي که متحد بشوند در آن سطح کنجي
پیدا شون آنها زاویه مسطحه خوانند پس اگر
فرض کنیم که یکی از آن دو خط اخراج
کنند و زاویه دیگر بجنب آن زاویه حادث
شون اگر هر دو متساوي نباشند هر یک را
زاویه قائمه خوانند و هر یک از آن دو خط
متلافي عمود باشند بر آن دیگر این چنین ،
و اگر آن دو زاویه متساوي نباشند آن
زاویه که کشانه تر از قائمه بود منفرجه
باشد و آن زاویه که تنگ تر از قائمه باشد
آنها حاده خوانند برین مثال ،

Si in corpore duæ superficies concurrerint, concursus *angulus solidus* nominatur.

Dein si una ex eis perpendicularis fuerit alteri, fit *angulus solidus rectus*; sin minus, aut *obtusus*, aut *acutus*.

Sphæra est corpus unâ superficie circulari comprehensum: quoties autem *sphæra* motu locali in se revolvitur, & unum perfectum circuitum complet, quodlibet punctum circulum describit, exceptis duobus, quæ omnino quiescunt: ea duo puncta, duos *sphærae polos* appellant. Et linea recta quæ per centrum *sphærae* transit, & utrimque duos polos attingit, *axis* nominatur.

Maximus autem circulorum, qui in *sphæra* describuntur, est * *mantakah* [*circulus medius inter polos*] à cuius peripheriâ ad utrosque polos distantia est æqualis.

Si duæ superficies parallelæ *sphæram* secuerint, segmentum quod fuerit inter illas duas superficies * *Dofiyah* nominant.

* h. e.
Caudam
columbæ.

E

Sphæra

واگر در جسمی دو سطح متلاقی شوند
آن متعقارا زاویه جسمه گویند،

پس اگر هر یک ازین دو سطح عمود
باشد بر آن دیگر آن زاویه جسمه قائمه
بود و اگر عمود نبود یا منفرجه بود یا حاده،
و کره جسمی است که محیط باشد
بد آن سطحی مستدیر و هرگاه که کره
بر نفس خود حرکت کند حرکتی وضعی
چون یک دور تمام کند هر نقطه که در آن
کره فرض کنند دایره رسم کرده باشند
الان دو نقطه که اصلا حرکت نکنند و آن
دو نقطه را دو قطب کره خوانند و خطی
مستقیم که بر مرکز کره مرور کند و از
دو جانب بقطبین رسیده بود آنرا محور
گویند،

و اعظم دایره مرتسمه از دایره کره منطقه
کره بود و از محیط این دایره تا قطبین
بعد متساوی بود،

و اگر دو سطح متوازی کره را قطع کنند
آنچه میان آن دو سطح باشد از کره آنرا
قطعه نقیه گویند،
و

Sphæra est corpus orbiculare perpetuò mobile motu locali, uniformi : estque duplex.

Vel *terram comprehendens*, vel non *comprehendens*. *Terram non comprehendens* unâ superficie sphæricâ continetur, estque orbis solidus, hoc est, sine cavitate, quemadmodum sunt quinque epicycli quinque erraticorum, & Lunæ. *Terram verò comprehendens*, duabus superficiebus sphæricis, & parallelis, continetur; exteriorem convexam vocant, interiorem concavam.

Parallelismus in superficiebus sphæricis est, ubi distantia inter eas in omnibus suis partibus est æqualis, hoc est, spissitudo uniformis, nec pars una alterâ tenuior, crassiôrve.

In lineis etiam circularibus similiter se habet. *Parallelismus verò in lineis rectis* est, si in eâdem superficie in utramque partem infinitè ductæ non concurrant; Et in superficiebus planis, si utrimque in infinitum productæ nunquam simul concurrant.

و فلک جرمی است کروی متحرک دایما
 بحرکت وضعی متشابه و آن بر دو قسم است،
 شامل الارض و غیر شامل الارض اما آنچه
 شامل الارض نبون محیط باشد بد آن سطحی
 مستدیر و مصمت نبون یعنی غیر محوف مانند
 دایره و خمسه متحیر و قمر و اما آنچه شامل
 ارض نبون محیط نبون بد آن دو سطح مستدیر
 متوازی سطح بیرونی را محدب خوانند و سطح
 اندرونی را مقعر گویند و

و ترازوی در سطوح مستدیره آنست که
 ابعاد میان ایشان در جمیع جهات متساوی
 باشند یعنی تختی و متشابه نبون و جزء وی
 ارق و جزء وی اغلظ نبون،

و در خطوط مستدیر هم همین است
 و ترازوی در خطوط مستقیمه آنست که
 اگر ایشانرا اخراج کنند در یک سطح در
 دو طرف الی غیر النهایة متلاقی نشوند و در
 سطوح مستدیره آنست که اگر ایشانرا در
 جهات اخراج کنند بی نهایت هرگز بهم
 نرسند،

Sphære novem sunt. Prima, sphæra Lunæ, Secunda sphæra Mercurii, Tertia sphæra Veneris, Quarta sphæra Solis, Quinta sphæra Martis, Sexta sphæra Jovis, Septima sphæra Saturni, Octava sphæra stellarum fixarum, Nona sphæra Crystallina, quæ etiam sphæra sphærarum nominatur. Atque hæc comprehendit octavam, & octava septimam, & sic deinceps usque ad primam sphæram. Sphæra Lunæ comprehendit sphæram ignis, & sphæra ignis sphæram aeris, & sphæra aeris sphæram aquæ: terra verò & aqua comprehendunt globum terrestrem comprehensione imperfectâ. Terra est in medio universi instar centri. Horum aggregato nomen mundi corpori vulgò attribuitur.

Sphærarum maxima est orbis simplex, cujus motus ab ortu in occasum minori spacio, quàm die civili, integrum circuitum absolvit; & omnes orbes qui in concavo ipsius sunt simili motu circumducit. Ab isto motu dies civilis, ortus & occasus stellarum, & universæ sphærarum partes dependent.

و افلاک ده اند اول فلک قمر دوم فلک
 عطارد سیوم فلک زهر چهارم فلک شمس پنجم
 فلک مریخ ششم فلک مشتری هفتم فلک زحل
 هشتم فلک ثوابت نهم فلک اطلس و آنرا فلک
 الافلاک دیز خوانند و آن محیط است بفلک
 هشتم و آن بهفتم و همچنین تا فلک اول
 و فلک قمر محیط است بکره نار و کره نار
 بکره هوا و کره هوا بکره ماء و ارض و آب
 محیط است بر زمین احاطه غیر قائمه و ارض در
 وسط کل است بمنزله مرکز و برین مجموع
 اطلاق کنند اسم عالم جسمانی،

اما فلک اعظم یک فلک است و حرکت
 وی شرقی است و در کمتر از یک شبانه روز
 دوری تمام میکند و جمیع افلاک که در
 جوف وی اند بتبعیت حرکت می دهند
 حرکت شبانه روزی و طلوع و غروب کواکب
 و جمیع اجزاء فلک منوط بدین حرکت،

Sphæra stellarum fixarum est unus etiam orbis juxta sanio-rem sententiam. Motus ejus est ab occidente in orientem, & est valde tardus: Antiquis quidem ignotus, sed alii postea diligentia usi motum ipsius sensibilem observârunt; verum quantitatem non definierunt. Donec tempore *Ptolemæi* repertum est singulis centen- nis annis gradum confici. Unde integra secundum eos periodus absolvitur 36000 annis. Postea Astronomi tempore *Mamonis*, suas observationes cum *Ptolemaicis* conferentes, statuerunt 66 annis, & 8 mensibus unum gradum promoveri. Quare juxta hanc mensuram integra fit revolutio 24000 annis, & signum pertransitur duobus millibus annorum. Verum ex novis observationibus in *Marâga* factis innotescit, singulis 70 annis unum gradum absolvi, & signum 2100 annis, & circulum 25200 annis completis: & secundum hanc observationem nunc calculum instituunt. Singulis

annis

و اما فلک ثوابت آن هم یک فلک است
 بر قول اصح و حرکت وی از مغرب است بسوی
 مشرق و بغایت بطی است و بمقدمان در
 دیافتنه اما بعضی از متأخران میالغه کردند در
 رصد حرکتی احساس کردند و کمیت آن
 معلوم نکردند و در زمان بطلمیوس چنان
 یافتند که هر صد سال یک درجه حرکت
 میکنند پس دور ایشان در سی و شش
 هزار سال تمام شود بعد از آن حکما در
 عهد مامون رصد خود را با آنچه در عهد
 بطلمیوس ثبت کرده بودند مقایسه کردند
 چنان یافتند که در شصت و شش سال
 و هشت ماه یک درجه حرکت کرده بودند
 پس برین تقدیر دوری در بیست و چهار هزار
 سال تمام کنند و برجی در دو هزار سال
 اما آنچه از رصد جدیدین بمراغه معلوم کرده اند
 آنست که هر هفتاد سال یک درجه حرکت
 میکنند و برجی در دو هزار و صد سال و دوری
 در بیست و پنج هزار و دویست سال تمام
 کنند و اکنون عمل برین است و هر
 سال

annis movetur $51''$ & $26''$ & singulis mensibus $4^{\circ}.17''$. & singulis diebus $8''$. cum semisse.

Sphæra Saturni constat ex tribus orbibus. Primus est *Deferens apogæum & perigæum*, qui reliquos orbis complectitur: superficies ejus convexa tangit concavam *sphæræ stellarum fixarum*, & concava convexam *sphæræ Jovis*: motus ejus similis est motui *sphæræ fixarum*, tum quantitate, tum qualitate; & centrum utriusque superficiei est centrum mundi, quemadmodum & octavæ *sphæræ*, & nonæ. In crassitie hujus orbis alius orbis inseritur, quoad binas superficies (quarum centrum est extra centrum mundi) parallelus: eum vocant *orbem Deferentem* [*sive Eccentricum simpliciter*] quoniam deferit centrum epicycli. *Epicyclus* est orbis solidus, hoc est sine cavitate, infixus spissitudini *Deferentis*, & ita in eâ immerfus, ut diameter ejus sit spissitudini *Deferentis* æqualis. *Saturnus* epicyclo ita est infixus, & immerfus, ut uno ipsius puncto superficiem epicycli tangat. Unum etiam punctum epicycli tangit convexam superficiem *Eccentrici*: hoc vocant

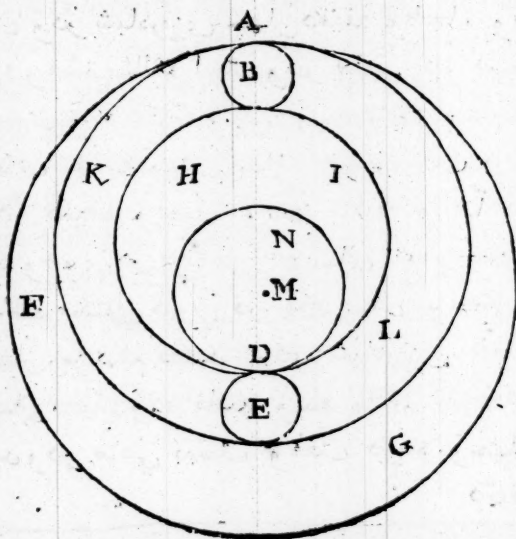
سال پنجاه و یک فادیه و بیست و شش فادیه
 حرکت میکنند و هر ماه چهار فادیه و چهار
 ده فادیه و هر روز هشت فادیه و بیست و شش
 و اما فلک زحل مشتمل است بر سه فلک
 اول فلک مثل و آن فلک کالی است
 محذب آن مماس مقعر ثوابت است و مقعر
 آن مماس محذب فلک مشتری و حرکت وی
 مشابه حرکت فلک ثوابت است در مقدار
 و در جهت و مرکز هر دو سطح وی مرکز
 عالم است همچو فلک زامن و قاسع و در
 فخن این فلک فلکی دیگر هستی متوازی
 السطحین مرکز هر دو سطح غیر مرکز عالم
 است و آنرا فلک حامل خوانند از برای آنکه
 حامل مرکز تدویر است و تدویر فلکی است
 مصمت یعنی غیر محجوف مرکز در فخن
 حامل مغرق در آن بحیثی که قطر آن
 مساوی فخن حامل باشد و زحل در تدویر
 مرکز است و مغرق در آن بحیثی که یک
 نقطه از آن مماس است بر سطح تدویر و یک
 نقطه از تدویر مماس محذب حامل است و آنرا
 دره

Dervab [five punctum contactus superius] epicycli; alterum epicycli punctum tangit superficiem concavam Deferentis, hoc appellant *Hadhid* [five punctum contactus inferius] epicycli. Convexa superficies eccentrici tangit convexam superficiem Deferentis apogæum in uno puncto communi, idque aux *Eccentrici* vocatur: & concava superficies *Eccentrici* tangit concavam superficiem Deferentis apogæum in uno puncto communi; id *Hadhid* [five oppositum augis] nominatur. Motus etiam *Eccentrici* ab occasu in ortum tendit, & triginta annis solaribus proximè, unam perfectam periodum complet, & uno anno $12.12'.48''$. conficit, & uno mense $1.0'.13''$. cum semisse. & uno die $2'.0''.27''$. Motum epicycli, motum *chassab* [five proprium] vocant. Planeta in unâ epicycli medietate ab oriente in occidentem movetur, in alterâ ab occidente in orientem. *Epicyclus Saturni perfectam revolutionem conficit uno anno, & tredecim diebus. uno mense $28.33'.52''$. movetur, & uno die $57'.7''.44''$.*

دروه تدویر خوانند و یک نقطه از آن مماس
 مقعر حامل و آنرا ضعیض تدویر گویند
 و محدب حامل مماس است بر محدب ممثل را
 بر یک نقطه مشترکه و آنرا اوج حامل
 خوانند و مقعر حامل مماس است بر مقعر
 ممثل را بر یک نقطه مشترکه و آنرا ضعیض
 حامل گویند و حرکت حامل هم از مغرب
 است بجانب مشرق و در قرب سی سال شمسی
 دوری تمام کند و در یک سال دوازده درجه
 و دوازده دقیقه و چهل و هشت ثانیه حرکت
 کند و در یکماه یک درجه و سیزده ثانیه
 و دهم قطع کند و هر شبانروز دو دقیقه و بیست
 و هفت ثانیه و حرکت تدویر را حرکت خاصه
 خوانند و کوچک در تدویر در نصف دور
 از مشرق بسوی مغرب حرکت کند و در
 نصف دیگر از مغرب بجانب مشرق و تدویر
 زحل دوری در یک سال و سیزده روز تمام
 کند و در ماهی بیست و هشت درجه و سی
 و سه دقیقه و پنجاه و دو ثانیه قطع کند
 و هر روز پنجاه و هفت دقیقه و هفت ثانیه و چهل
 و چهار ثانیه، و

Deferens apogæum Eccentricum cum duobus complementis complectitur : quorū unum est [Eccentricum] *comprehendens*, alterum [ab Eccentrico] *comprehensum*. Binæ complementorum superficies non sunt parallelæ. Tenuior pars orbis Eccentricum comprehendentis, est auge versûs, & spissior ejus pars, perigæum versûs : & tenuior pars orbis ab Eccentrico comprehensi est in perigæo, & spissior ejus pars in auge. *Aux longitudo longior dicitur*, hoc est punctum orbis à terrâ remotissimū. *Hadhid longitudo propior vocatur*, hoc est punctum terræ maximè propinquum. Figura sphaeræ Saturni in superficie planâ hæc est.

- A. Apogæum.
 D. Perigæum.
 B. Epicyclus in apogæo.
 F. G. Complementum Deferentis Eccentrici comprehendens.
 H. I. Complementum Deferentis ab Eccentrico comprehensum.
 F. K. H. Deferens apogæum.
 K. L. Eccentricus.
 M. Centrum Mundi.
 N. Centrum Eccentrici.

و فلک مثل عبارت است از فلک حامل با
 دو متمم یکی حاوی و یکی محوی و دو
 سطح متمم متوازی باشند رقت حاوی در
 جانب اوج بود و غلطوی در جانب حضیض
 و رقت محوی در جانب حضیض باشد و غلطوی
 در جانب اوج و اوج بعد ابعدا را گویند یعنی
 دورتر نقطه در فلک از زمین و حضیض بعد
 اقرب را یعنی نزدیکی نقطه از زمین و صورت
 فلک زحل در سطح مستوی اینست ،

A. اوج D. حضیض

B. تدویر در بعد ابعدا

E. تدویر در بعد اقرب

F. G. متمم حاوی

H. I. متمم محوی

F. K. H. مثل

K. L. حامل

M. مرکز عالم

N. مرکز حامل

Sphæra Jovis, similiter ac *sphæra Saturni*, à tribus orbibus componitur. A *Deferente apogæum*, *Eccentrico*, & *Epicyclo*, eo situ, quo in Saturno prædictum est. *Deferens apogæum Jovis* est in concavo *Deferentis apogæum Saturni*. Convexa ejus superficies tangit concavam superficiem *Deferentis apogæum Saturni*, & concava ejus superficies tangit convexam superficiem *sphæra Martis*. *Eccentricus* est in spissitudine *Deferentis apogæum*, & *epicyclus* in crassitie *eccentrici*, & *Jupiter* in *epicyclo*, eo modo quo prædictum est. *Motus Deferentis apogæum* est similis motui *sphæra octava*, tum respectu quantitatis, tum respectu plagæ in quam vergit. *Eccentricus Jovis*, sicut et reliqui *Eccentrici*, in ortum movetur: Uno die civili 4'. 59". 8". Mense 2. 29'. 33". 58". Anno Persico 1 Sign. 0. 19'. 43". 14". & in duodecim fere annis integram periodum absolvit. *Epicyclus Jovis* integrum circuitum complet 1 anno, 1 mense, & 4 diebus. Et in die civili movetur 54'. 9". 3". In mense 27.

و فلک مشتری مانند فلک رجل مشتمل
 است بر سه فلک مثل و حامل و تدویر بر آن
 وضع که در رجل ذکر رفت و مثل مشتری
 در جوف مثل رجل است محذب آن مماس
 مقعر مثل رجل را و مقعر آن مماس محذب
 فلک مریخ و فلک حامل در ثخن مثل
 و تدویر در ثخن حامل و مشتری در تدویر
 بر هیچ مذکور و حرکت مثل مانند حرکت
 فلک هشتم است در مقدار و در جهت
 و حرکت حامل وی مانند سایر حوامل غربی
 است و در شبانروزی چهار دقیقه و پنجاه و نه
 ثانیه و هشت ثانیه است و در ماهی دو درجه
 و بیست و نه دقیقه و سی و سه ثانیه و پنجاه
 و هشت ثانیه و در سالی فرسی یک برج
 دوازده دقیقه و چهل و سه ثانیه و چهارده
 ثانیه و دوری در قرب دوازده سال تمام کند
 و خاصه مشتری دوری در یک سال و یکماه
 و چهار روز تمام کند و در شبانروزی پنجاه
 و چهار دقیقه و نه ثانیه و سه ثانیه حرکت
 کند و در ماهی بیست و هفت درجه و چهار
 دقیقه

4'. 31". 30". In anno 10 Sig. 29. 25'. 5". 24".
 Figura sphaerae Jovis similis est figurae sphaerae Saturni.

Sphaera Martis etiam similis est duabus superioribus, orbium numero, & ordine : hoc est, *Deferens apogaeum* ejus est in concavo *Deferentis apogaeum* Jovis, & *Eccentricus* in spissitudine *Deferentis apogaeum*, & *epicyclus* in crassitie *Eccentrici*, & Mars in *Epicyclo*, eo modo quo praedictum est. *Motus Deferentis apogaeum* similis est [motui] reliquorum *Deferentium*. *Eccentricus Martis* periodum perfectam conficit 1 Anno, 10 mensibus, 22 diebus. Et in anno 6 Sig. 11. 16'. 19". 25". movetur. In mense 15. 43'. 15". 34". In die civili 31'. 26". 31". *Epicyclus* ejus periodum integrum complet 2 annis, & 50 diebus. Et in anno 5 Sig.

G

18.

دقیقه و سی و یک ثانیه و سی ثانیه قطع کند
 و در سال ده برج و بیست و نه درجه و بیست
 و پنج دقیقه و پنج ثانیه و بیست و چهار ثانیه
 حرکت کند و صورت فلک مشتری مثل صورت
 فلک زحل است؛

فلک مریخ هم مانند فلک علوین است
 در عدن و تریپ یعنی مثل وی در جوف مثل
 مشتری است و حامل در ثخن مثل و قدویر
 در ثخن حامل و مریخ در قدویر بر دهج
 مذکور و حرکت مثل مانند سایر مثلثات
 و حرکات حامل وی دوری در یکسال و ده
 ماه و نیم تمام کند و در سالی شش برج
 و یازده درجه و شانزده دقیقه و دوازده ثانیه
 و بیست و پنج ثانیه حرکت کند و در ماهی
 پانزده درجه و چهل و سه دقیقه و پانزده ثانیه
 و سی و چهار ثانیه و در شبانروزی سی و یک
 دقیقه و بیست و شش ثانیه و سی و یک ثانیه
 قطع کند و قدویر مریخ دوری در دو سال
 و پنجاه روز تمام کند و در سالی پنج برج

18. 28'. 29". 13". movetur. In mense
 13. 50'. 50". 4". In die civili 27. 41". 40".
 Epicyclus Martis valde magnus est, ita ut
 multò major sit *Deferente apogæum* Solis.
 Figura sphaeræ Martis similis est figuræ
 sphaerarum superiorum.

Sphaera Solis duos orbes complectitur.
 Unus est *Deferens apogæum*, sub concavo sphae-
 ræ Martis: ejus motus similis est [motui]
 reliquorum *Deferentium*, & quoad plagam
 in quam vergit, & quoad quantitatem.
 Alter est *orbis Eccentricus*, in spissitudine *De-*
ferentis apogæum insertus, sicut reliqui Ec-
 centrici in spissitudine *Deferentium apogæa*.
 Sol est planeta diurnus Eccentrico infixus,
 quemadmodum epicycli Eccentricis. Pe-
 riodus Eccentrici Solis in 365 diebus
 & sex horis, quàm proximè, completur.
 In mense 29. 34'. 5". 38". movetur.

و هجده درجه و بیست و هشت دقیقه و بیست و نه
ثانیه و سی و نه ثانیه قطع کند و در ماهی سی و نه
درجه و پنجاه دقیقه و پنجاه ثانیه و چهار ثانیه
حرکت کند و در شبانروزی بیست و هفت
دقیقه و چهل و یک ثانیه و چهل ثانیه و تدویر
مریخ بقایت بزرگی است چنانچه از مثل
شمس بزرگتر است بسیاری و صورت فلک مریخ
مقابل صورت فلک علویین است ،

و فلک شمس مشتمل است بر دو فلک
یکی مثل و آن در حوف فلک مریخ است
و حرکت وی مشابه سایر مثلثات است در
جهت و مقدار دیگر فلک خارج مرکز
و آن در سطح مثل است در طریق حواصل
در مثلثات و شمس کوچک است قهقاری
مرکز در فلک خارج مرکز مشابه تدویر
در حواصل و تدویر خارج مرکز در سیصد
و شصت و پنج روز و شش ساعت تقریباً تمام
شود و در ماهی بیست و نه درجه و سی و چهار
دقیقه و پنج ثانیه و سی و هشت ثانیه حرکت
کند

In die civili $59^{\circ}. 8''. 11'''$. Figura Sphærae Solis similis est figuræ Sphærarum superiorum, nisi quod epicyclus ei desit.

Sphæra Veneris tres orbes complectitur, similes orbibus planetarum superiorum. Deferens apogæum est sub concavo sphærae solis, & Eccentricus in spissitudine Deferentis, sicut reliqui Eccentrici: Epicyclus Eccentrico immergitur, & Venus epicyclo. Motus Deferentis apogæum similis est [motui] reliquorum Deferentium: & motus Eccentrici Veneris similis motui Eccentrici Solis, respectu quantitatis, & plagæ in quam tendit. Epicyclus ejus. 1 anno, 7 mensibus, & 10 [ferè] diebus integram periodum complet. In die civili $36^{\circ}. 59''. 28'''$. movetur. In mense $18^{\circ}. 29'. 44''. 6'''$. In anno 7 Sign. $15. 1'. 46''. 38'''$.

کند و در شبادروزی پنجاه و نه دقیقه و هشت
ثانیه و یازده ثالثه قطع کند و صورت فلک
شمس مشابه صورت افلاک علویه است الا انک
وی را تدویر نیست ،

و فلک زهره هم مشتمل است بر سه فلک
مانند افلاک کواکب علویه مثل وی در
جوف فلک شمس است و حامل در فخن مثل
مثل سایر حوامل و تدویر مغرق در حامل
و زهره در تدویر و حرکت مثل مثل سایر
ممثلات و حرکت حامل مانند حرکت خارج
مرکز شمس در مقدار و در جهت و تدویر
در یک سال و هفت ماه و نه روز و نوبی تمام
کند و در شبادروزی سی و شش دقیقه و پنجاه
و نه ثانیه و بیست و هشت ثالثه حرکت کند
و در یکماه هجده درجه و بیست و نه دقیقه
و چهل و چهار ثانیه و شش ثالثه قطع کند
و در سالی هفت برج و پانزده درجه و یک
دقیقه و چهل و شش ثانیه و سی و هشت ثالثه ،

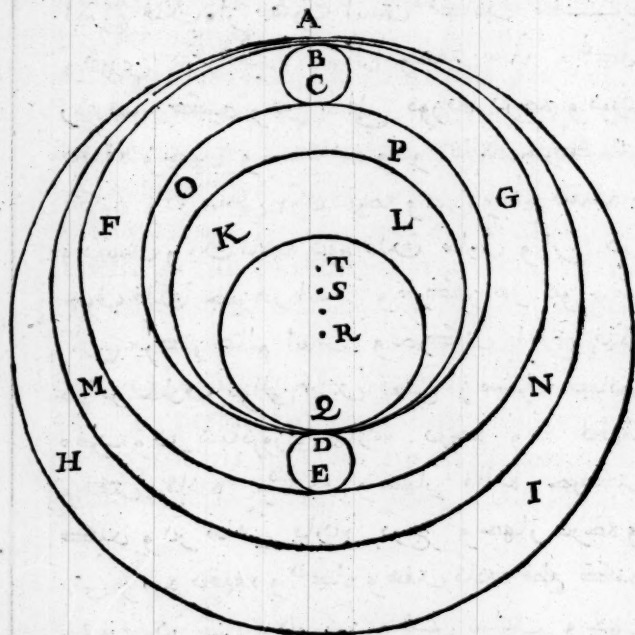
Sphæra Mercurii quatuor orbes continet. Primus est *Deferens apogæum* [*æquantis*,] sub concavo *Sphære Veneris* locatus. Secundus, *Modair*, [hoc est, *Deferens apogæum Eccentrici*,] estque in spissitudine *Deferentis apogæum* [*æquantis*,] sicut *Eccentrici* in *Deferentibus*. Tertius, *Eccentricus* in spissitudine *Deferentis apogæum Eccentrici*. Quartus, *Epicyclus* in spissitudine *Eccentrici*, quemadmodum reliqui *epicycli*.

Mercurii itaque duo sunt *apogæa*, alterum *Deferentis apogæum* *Æquantis*, alterum *Eccentrici Modair*: et similiter duo sunt *perigæa*. Motus *Deferentis apogæum æquantis* tendit in Orientem, estque similis [motui] reliquorum *Deferentiū* quoad quantitatem. Motus *Deferentis apogæum Eccentrici* in occidentem, contra ordinem *Signorum*, eadem quantitate quâ *Eccentricus Solis*, in consequentia signorum movetur. Motus *Eccentrici* est ab occidente secundum successiōem signorum, estque duplæ quantitatis respectu motus *Deferentis apogæum Eccentrici*. In uno die civili 1. 58'. 16". 22". movetur. In mense .i. Sign. 29. 8'. 11". 16". Periodum integram 6 mensibus

و فلک عطارد مشتمل است بر چهار فلک
 فلک اول فلک مثل و آن در جوف فلک
 زهره است دوم فلک مدیر و آن در ثخن
 مثل است مانند حوامل در مثلثات سه سوم
 فلک حامل و آن در ثخن مدیر است چهارم
 فلک تدویر و آن در ثخن حامل است بر
 منوال سایر تدویر،

پس عطارد را دو اوج باشد یکی اوج
 مثل و دیگری اوج حامل از مدیر
 و همچنان دو حقیض و حرکت مثل غربی
 است مثل سایر مثلثات در مقدار و حرکت
 مدیر شرقی است بر خلاف توالی بروج بمقدار
 حرکت حامل شمس بر توالی بروج و حرکت
 حامل غربی است بر توالی بروج ضعف حرکت
 مدیر در مقدار در شبانروزی یک درجه
 و پنجاه و هشت دقیقه و شاذرنه ثانیه و بیست
 و دو ثالثه حرکت کند و در ماهی یک برج
 و بیست و نه درجه و هشت دقیقه و یازده ثانیه
 و شاذرنه ثالثه قطع کند و دوری در شش
 ماه

mensibus, 2 diebus, & 15 horis conficit. Epicyclus
ejus periodum integram absoluit 3 mensibus, & 26
diebus. In mense 3 Sign. $\bar{3}$. $12'$. $11''$. $4'''$. movetur.
In die civili $\bar{3}$. $6'$. $24'$. $22''$. Figura sphaerae Mercurii
haec est.

- A. Aux Deferentis apogaeum æquantis. Q. Perigeum Deferentis apogaeum æquantis.
B. Aux Eccentrici. C. Epicyclus in apogeo. D. Perigeum Eccentrici. E. Epicyclus in perigeo.
F. G. Eccentricus. H. I. Complementum superius Deferentis apogaeum æquantis.
K. L. Complementum inferius Deferentis apogaeum æquantis. H. I. K. L. Duo orbis Deferentis
apogaeum æquantis. M. N. Complementum superius Deferentis apogaeum Eccentrici.
O. P. Complementum inferius Deferentis apogaeum Eccentrici. M. N. O. P. Eccentrus Eccentri
fratres Duo Deferentis apogaeum Eccentrici. R. Centrum mundi. S. Centrum parvis circuli
[subijuncti] quem T. Centrum Eccentrici annuo spacio designat. T. Centrum Eccentrici.

ماه و دوروز و بازده ساعت تمام کند و تدویری
 دوری در سه ماه و بیست و شش روز تمام
 کند و در ماهی سه برج و سه درجه و نوازه
 دقیقه و یازده ثانیه و چهار ثالثه قطع کند و در
 شبانروزی سه درجه و شش دقیقه و بیست
 و چهار ثانیه و بیست و نوازه ثالثه حرکت
 کند و صورت فلک عطار اینست،

A. اوج مثل

Q. حضیض مثل

B. اوج حامل از مدیر

C. تدویر در بعد ابع

D. حضیض حامل از مدیر

F. G. حامل تدویر در بعد اقرب

H. I. متمم حاوی از مثل

K. L. متمم محوی از مثل

H. I. K. L. مثل

M. N. متمم حاوی از مدیر

O. P. متمم محوی از مدیر

M. N. O. P. مدیر مرکز عالم R.

T. مرکز حامل مرکز معدل مسیر S.

*Sphæra etiam Luna quatuor orbes com-
plectitur. Primus est Deferens caput draconis
[sive æquans] quem etiam Juzahar appellant.
Centrum utriusque superfici ei est cen-
trum mundi, & sub concavo sphæræ Mercu-
rii locum habet. Motus ipsius est ab Oriente
in Occidentem, & una periodus in 18
annis, 7 mensibus, & 18 diebus perficitur.
In uno anno 19 19'. 43". 2". movetur. In
mense 1. 3 5'. 21". Secundus, Mail, [hoc est, Or-
bis Declinans, sive Deferens apogæum Eccentrici]
in concavo orbis Juzahar. Centrū utriusque
superfici ei est centrum mundi: & motus
eius etiam est in antecedentiā Signorum, hoc
est ab Oriente in Occidentem. In die civili 11.
9'. 7". 54". movetur. In Mense 11 Sign. 4. 33'.
57". Et perfectam periodum absolvit 32
diebus, 6 horis, 45'. Tertius est Eccentricus in
spissitudine Deferentis apogæum, sicut reliqui*

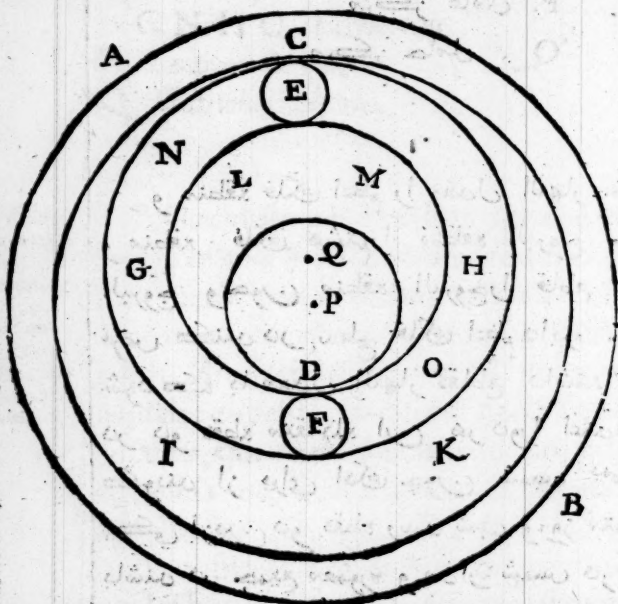

H 2

Eccentrici

و فلک قدر هم مشتمل است بر چهار
 فلک اول فلک مثل و آنرا فلک جوزهر نیز
 خوانند مرکز هر دو سطح او مرکز عالم
 است و آن در جوف فلک عطارد است و حرکت
 این فلک از مشرق است بجناب مغرب
 و دوری در هجده سال و هفت ماه و هجده
 روز تمام کند و در سالی نوزده درجه و نوزده
 دقیقه و چهل و سه ثانیه و دو ثلثه حرکت
 کند و در ماهی یک درجه و سی و پنج دقیقه و
 بیست و یک ثانیه دوم فلک مایل و آن در
 جوف فلک جوزهر است و مرکز هر دو سطح
 آن مرکز عالم است و حرکت این فلک
 هم بر خلاف توالی است یعنی از مشرق بجناب
 مغرب و در شبانروزی یازده درجه و نه دقیقه
 و هفت ثانیه و پنجاه و چهار ثلثه حرکت
 کند و در ماهی یازده برج و چهار درجه و
 سی و سه دقیقه و پنجاه و هفت ثانیه قطع کند
 و دوری در سی و دو روز و شش ساعت و چهل
 و پنج دقیقه تمام کند سیوم فلک حامل و آن
 در فخن فلک مایل است بمثابت سایر
 حوامل

Eccentrici in Deferentibus, insertus. Motus ejus est ab occidente in consequentia signorum. Uno die civili $24. 22. 53''. 23'''$. movetur: periodum perfectam in 14 diebus, 18 horis, & 24 minutis horariis conficiens. Quartus orbis est *epicyclus*, & est in spissitudine Eccentrici, eo modo quo supra dictum. Epicyclus Lunæ in uno die civili $13. 3'. 53''. 56'''$. movetur, & periodum integram absolvit 27 diebus, 14 horis [ferè.] Figura sphaeræ Lunæ hæc est.

A. B. Juxabar, sive Deferens caput draconis. C. Aus orbium Deferentium apogæum Eccentrici Lunæ.

حامل در مدخلات و حرکت وی غربی است
 بر توالی بروج و در شبانروزی بیست و چهار
 درجه و بیست و دو دقیقه و پنجاه و سه ثانیه
 و بیست و سه ثلثه حرکت کند و دوری
 در چهارده روز و هجده ساعت و بیست و چهار
 دقیقه ساعت تمام کند چهارم فلک تدویر
 و آن در ثخن حامل است بر رسم مذکور
 و تدویر قدر در شبانروزی سیزده درجه و سه
 دقیقه و پنجاه و سه ثانیه و شش ثلثه
 حرکت کند و دوری در نسیست و هفت روز
 و چهارده ساعت تمام کند و صورت فلک قدر
 اینست،

A.B. جوزهر

C. اوج مایل

D. *Hadhid*, id est punctum augi oppositum, sive ima abſis Deſerentium.

E. *Epicylus* [*Luna*] in apogæo.

F. *Epicylus* in perigæo.

G. N. H. O. *Eccentricus*.

I. K. *Complementum* Mail comprehens.

L. M. *Complementum* Mail comprehensum.

I. K. L. M. Mail, h. e. Orbes augem *Eccentrici* *Luna* Deſerentes; in quorum ſpiſſitudine eſt

G. N. H. O. *Eccentricus*.

P. *Centrum* Mundi.

Q. *Centrum* *Eccentrici*.

* Arabicè
Mantakab
cingulum
propriè ſig-
nificat.
Sed me-
taphoricè
maximum
Sphæræ
circulum.

* Circulum per medium ſphæræ maxi-
mæ [sive nonæ] æquinoctialem vocant: circu-
lum verò per medium octavæ ſphæræ,
Zodiacum, & orbem Signorum. Cùm cir-
culus *Zodiaci* Mundum in duas partes
æquales diſpescit, in ſphærâ nonâ fit novus
circulus, qui æquinoctialem in duobus punctis
oppositis interſecat: puncta ea æquinoctialia
appellantur. Quoniam ſole in quolibet eo-
rum conſtituto, nox & dies ubiq; gentium æ-
quales ſunt. *Ecliptica* Solis ſemper eſt in plano
Zodiaci.

- D. حضیض
 E. قدویر در بعد ابعده
 F. قدویر در بعد اقرب
 G. N. H. O. حامل
 I. K. مئتم حاوی مایل
 L. M. مئتم محوی مایل
 I. K. L. M. مایل
 P. مرکز عامل
 Q. مرکز حامل

و منطقه فلک اعظم را معدل النهار خوانند
 و منطقه فلک هشتم را منطقه البروج و فلک
 البروج و چون منطقه البروج را قاطع عالم
 فرض کنند در سطح فلک اعظم دایره حادث
 شود که با معدل النهار تقاطع داشته باشد
 در دو نقطه متقابل آن هر دو را اعتدالین
 گویند از برای آنکه چون شمس بمجاذاة
 یکی ازین دو نقطه رسد شب و روز متساوی
 باشند در جمیع معبره و مدار شمس در سطح
 منطقه

* Arab.
Assimilantes.

Zodiaci. Et punctum illud, à quo sol transiens in boream deflectit, hoc est, ad polum borealem magis appropinquat, æquinoctium vernale nominant: & punctum alterum, æquinoctium autumnale. Similiter in superficiebus orbium Deferentium apogæa, circuli novi efformantur, hos etiam * *Momaththel* [h. e. *circulos consimiles*] vocant, quoniam motu, & partibus, Zodiaco assimilantur. Circuli omnes *consimiles* sunt in plano Zodiaci, & poli eorum hujus polis respondent. Maxima verò distantia inter æquinoctialem, & Zodiacum, similis est distantie inter eorum polos. Hæc secundum observationes *Hoagæ* [*Nassir Eddini*] est 23 gradus, triginta minuta, circuli per quatuor polos transeuntis [h. e. *coluri Solstitialis*:] et circulus iste est tertius ex circulis majoribus.

Sciendum est quod cujuslibet circuli in sphaerâ descripti peripheria in 360 partes dividitur (quælibet verò pars *gradus* dicitur) & quilibet *gradus* in 60 minuta, & quodlibet minutum in 60 *secunda*, & quodlibet secundum in 60 *tertia*, & sic usque ad *decima* progrediendo.

منطقه البروج بود تا ایما و آن نقطه که چون
 شمس از آن بگذرد شمالی شود از معدل
 النهار یعنی بقطب ظاهر نزدیکتر بود آنرا
 اعتدال ربیعی خوانند و نقطه دیگر را اعتدال
 خریفی و همچنین در سطوح افلاک مسئله
 دوایر حادث شود آنها را نیز افلاک مسئله
 خوانند از برای آنکه مماثل منطقه البروج اند
 در حرکت و اجزا و جمیع مثلثات در سطح
 فلک البروج اند و قطبین هر یک مساویست
 قطبین وی و نهایت بعد میان معدل النهار
 و منطقه البروج مثل بعد میان قطبها ایشان
 است و آن برصد خواجه بیست و سه درجه و سی
 دقیقه است از دایره ماره باقطاب اربعه و این
 ثالثی است از دوایر عظام،

و بیاید دانست که هر دایره که بر فلک
 فرض کنند محیطوی منقسم می شود بسیصد
 و شصت جزو هر جزو را درجه گویند و هر
 درجه منقسم شود بشصت دقیقه و هر دقیقه
 بشصت ثانیه و هر ثانیه بشصت ثالثه و همچنین
 تا عاشره،

Zodiacum in duodecim partes dispe-
scunt, quarum quolibet *signum* vocatur ;
quodlibet signum in triginta partes [*dividunt*]
quas *gradus* appellant, & quemlibet gradum
in sexaginta [*prima*] & sic usque ad *decima*
progrediendo.

Omnis circulus per polos æquinoctialis
transiens *circulus declinationis* dicitur : in quo
stellæ distantia ab Æquatore numeratur.
Circulus iste est quartus ē circulis maioribus.

• Omnis circulus per duos polos sphæræ
octavæ transiens, *circulus latitudinis* nomina-
tur. Latitudo est distantia stellæ à Zodiaco:
circulus iste est quintus ē circulis maioribus.

Sextus ē circulis maioribus est *Meridianus*,
qui per * *semit capitis*, & pedum [*sive per pun-
ctum verticale, etque oppositum*] & per duos
polos sphæræ nonæ transit : iste circulus
proportiones [*sive longitudines*] locorum terræ,
h. e. cujusque civitatis numerat. Verùm in
quolibet parte orbis terrarum alius est atque
alius: indeque differt à quinque circulis præ-
dictis. Cùm sol ad hunc circulum pervene-
rit, in eâ civitate est medius dies, & sol maxi-
mam altitudinem obtinet.

* *Arab.*
Semit :
vulgò
Zenith.

و منطقه البروج را قسمت کرده اند بدو و آن
قسم هر قسم را برجی گویند و هر برجی بیسی
قسم هر یک را درجه خوانند و هر درجه را بشصت
دقیقه و علی هذا تا عاشره ،

و هر دایره که بر دو قطب معدل النهار
بگذرد آنرا دایره میل گویند و آن بعد
کوکب بود تا جزو از معدل النهار و این
رابع است از دوائر اعظام ،

و هر دایره که بر خطین فلک و خامن
مرور کند آنرا دایره عرض خوانند و عرض
بعد کوکب بود تا جزو از منطقه البروج
و این خامس است از دوائر اعظام مشهوره ،

و سادس از دوائر اعظام دایره نصف النهار
است و آن دایره است که بر سمت راست
و قدم بر دو قطب فلک اعظم مرور کنند
و این دایره متعدد بود بنسبت با اوضاع

ارضی یعنی در هر شهری بلکه در هر جزوی
از اجزاء زمین متغیر شود بخلاف دوائر خمس
سابقه و آفتاب چون بدین دایره رسد نیم روز
بود در آن شهر و آفتاب بغایت ارتفاع رسیده

باشد ،

Septimus è circulis majoribus est *circulus altitudinis*, per *semit* capitis & pedum, & centrum solis, aut stellæ transiens. In hoc circulo altitudo stellæ ab horizontis plano, quæ est terræ superficies, cognoscitur.

Octavus è circulis majoribus est *horizon*, qui per planum terræ transiens sphaeram in duas partes dividit, visibilem, & occultam. Iste circulus duos præcedentes ad angulos rectos secat. Duo puncta inter hunc circulum & meridianum, *Septentrionale*, & *Ausrale*, appellantur.

Punctum in quo *horizon* & circulus altitudinis se interfecant, est punctum *semit*: à puncto *semit* ad centrum stellæ est *arcus altitudinis*, & à puncto *semit* (utrinque) ad orientalem plagam æquatoris, aut occidentalem, est *arcus semit*. Maximus ejus arcus est nonaginta [graduum.] Si fuerit minor nonaginta, complementum illius ad nonaginta, est complementum *semit*. Orientalis limes æquatoris est punctum intersectionis æquatoris & horizontis orientem versùs. Occidentalis limes æqua-

سابع از دایره عظام دایره ارتفاع است
و آن دایره ایست که مرکز کند بر سمت
سر و قدم و بر مرکز شمس یا کوکب
بود بین دایره دانسته شود بلند ی کوکب
از سطح دایره افق که روی زمین است ،

فامن از دایره عظام دایره افق است و آن
دایره ایست که بر سطح زمین بگذرد
و فلک را به دو قسم کرده قسمی مریخی
و قسمی غیر مریخی و این دایره تقاطع می
کند با دو دایره سابع بر زوایا قائمه دو
نقطه تقاطع میان این دایره و دایره نصف
النهار را نقطه شمال و جنوب خوانند ،

و نقطه تقاطع میان دایره افق و دایره
ارتفاع نقطه سمت بود و از نقطه سمت تا مرکز
کوکب قوس ارتفاع بود و از نقطه سمت
تا مشرق اعتدال یا مغرب اعتدال قوس سمت بود
و غایت این قوس تا دون بود و اگر از دون
کمتر بود تمام آن تا دون تمام سمت بود
و مشرق اعتدال نقطه تقاطع معدل النهار
بود با دایره افق در جانب شرق و مغرب
اعتدال

toris est punctum intersectionis ab his duobus circulis occidentem versùs.

Nonus è circulis maioribus est *primus verticalis*, èstque circulus per *semit* capitis & pedum, & per orientem, & occidentem æquatoris transiens. Circulus iste, & Meridianus, in *semit* capitis & pedum, se mutuo interfecant, quæ [*intersectionis puncta*] sunt poli horizontis. Punctum orientale, & occidentale, sunt duo poli Meridiani. Punctum boreale, & australe, sunt duo poli *primi Verticalis*. Duo poli *circuli altitudinis* sunt in horizonte, qui perpetuò mutantur, quoties ab unâ regione in aliam proficiscimur, secundum diversitatem altitudinis. Poli *circuli transeuntis per quatuor polos* [h. e. poli *coluri Solstiorum*] sunt duo puncta æquinoctialia. Poli *circulorum declinationum* sunt in æquatore. Poli *circulorum latitudinum* sunt in Eclipticâ.

Paralleli diurni sunt parvi circuli ex utrâque parte æquatoris æquedistantes. Poli eorum sunt poli æquatoris. Circuli verò paralleli Zodiaco, motuque octavæ sphaeræ descripti,

اعتدال نقطه تقاطع این هر دو دایره بود در
 جهت غرب
 و این دایره عظام دایره اول سمت اشتی
 و آن دایره سمت دیگر مرکز می کند در سمت
 سر و قدم و بر مشرق اعتدال و مغرب اعتدال
 و این دایره و دایره نصف النهار ممقاطع
 شوند بر زوایای قائمه در سمت سر و قدم که
 دو قطب دایره ارفع اند و مشرق و مغرب اعتدال
 قطبین دایره نصف النهار اند و دو نقطه
 شمال و جنوب هر دو قطب دایره اول سمت
 اند و دو قطب دایره ارفع بر دایره افق
 باشند و هر خطی منقل شود از محلی بمحلی
 دیگر بحسب اختلاف ارتفاع و اقطاب دایره
 ماره باقطاب ارفع هر دو اعتدالین بود و
 اقطاب دایره اول بر معدل النهار باشند
 و اقطاب دایره عرضی در منطقه البروج
 مدارات یومیه دایره صغیر اند موازی معدل
 النهار از دو جانب و اقطاب ایشان دو قطب
 معدل النهار اند و دایره که موازی منطقه
 البروج اند و مرتسم شوند بحرکت فلک ثامن
 ایشانرا

descripti, dicuntur *circuli latitudinis*. Poli eorum sunt duo poli Zodiaci.

Motus centri usurpatur pro motu eccentrici solis; pro motu verò Deferentis centrum epicycli in reliquis planetis.

Motus chassab [sive proprius planetæ h. e. τῆς ἀνωμαλίας,] dicitur motus epicycli centrum planetæ circumferentis.

* Arab.
Manatek,
cingula.
à Sing.

ἑλαιο

cingulum;
metapho-
ricè circu-
li inter
polos me-
dii, &
maximi.

Motus apogæi est motus *Deferentium*. Omnia apogæa, & * *Medii circuli Deferentium*, simul sunt in plano *Eclipticæ*. *Medii circuli Eccentricorum* (quoniam supponuntur mundum in duas partes dividere.) *Eclipticam Zodiaci*, & *Eclipticas Deferentium apogæa*, in duobus punctis oppositis intersecant; eorumque alterum *caput*, alterum *cauda* appellatur.

Caput est ubi centrum epicycli, ab intersectione transiens, in septentrionem deflectit.

Cauda est ubi centrum epicycli, ab intersectione transiens, in austrum declinat.

*Caput & cauda trium superiorum planeta-
rum*

K

rum

ایشان را مدارات عرض خوانند و اقطاب ایشان
 را قطب فلکی البروج

و حرکتی مرکز عبارتست از حرکتی
 خارج از مرکز شش و حامل مرکز تدویر

سایر کواکب سیاره و حرکتی خاصه عبارتست از حرکتی

تدویر و دور مرکز کواکب در آن

و حرکتی اوج حرکتی ممیلات است هر

نقطه اوج را و مناطق افلاکی ممیلاته همه در سطح

منطقه البروج اند و مناطق افلاکی حامله را

چون قاطع عالم فرض کنند تقاطع کنند با

منطقه البروج و با مناطق افلاکی ممیلاته در دو

نقطه متقابل یکی را راس خوانند و یکی را

ذنب

راس آن است که چون مرکز تدویر

از آن بگذرد از منطقه البروج شمالی شود

و ذنب آن است که چون مرکز تدویر

از آن تجاوز کند جنوبی شود از منطقه

البروج

و راس و ذنب کواکب خمسة متخیر علویه

rum, duorumque inferiorum, motu octavæ sphaeræ feruntur. Sed caput & cauda Lunæ ab orbe Juzahar [sive Deferente nodos] moventur.

Juzahar in linguâ Arabicâ, à Kuzahar ducitur; significatque locum venenosum: quem efformant similem figuræ interseccionis duorum circulorum à duobus angibus, qui [Persicè] *Azhdha* dicuntur, quibus caput, & cauda, venenosa sunt.

Præterea tam caput, quàm cauda, Juzahar vocantur, & ambo Juzaharain, & duo nodi. Loca capitis, & caudæ planetarum, in propriâ Tabulâ, volente Deo, indicabimus.

Saturnus, Jupiter, & Mars, dicuntur planetae superiores, quia supra Solem sunt. Venus & Mercurius, inferiores, quoniam eorum sphaeræ sub sphaerâ solis collocantur. Sol & Luna, Luminaria dicuntur: Sol etiam luminare majus, & Luna luminare minus.

Nunc autem arcus explicabimus.

Centrum Solis est arcus Eclipticæ Eccentrici,

و سفلیین اند بحرکت فلک ثامن متحرک
اند و راس و ذنب قمر بحرکت فلک جوزهر
میکنند،

و جوزهر معرب کوزهر است یعنی
محل زهر تشبیه کرده اند شکلی که
حاصل می شود از تقاطع دایره چین بتین
یعنی آن ها و آن ها را زهرور سر و دم می باشد،
پس هر یک را از راس و ذنب جوزهر
گفتند و هر دورا جوزهرین و عقدتین
و مواضع راس و ذنب کواکب هر تاریخی
معین بیان خواهیم کرد ان شاء الله
تعالی،

و رجل و مشعری و مریخ را کواکب
علویه خوانند از برای آنکه بالا شمس اند
و زهره و عطارد را سفلیین گویند از برای
آنکه فلک ایشان تحت فلک شمس اند
و شمس و قمر را دیرین خوانند شمس را دیر
اعظم و قمر را دیر اصغر،

بعد ازین قوسها را بیان کنیم،
مرکز شمس قوسی است از منطقه فلک
خارج

inter solis apogæum, & lineam à centro Eccentrici exeuntem, & per corpus solare ad Zodiacum productam.

Æquatio solis est arcus eclipticæ *Deferentis apogæum*, inter duas lineas à duobus centris ductas (unam à centro *Deferentis*, quod similiter centrum mundi est; alteram à centro *Eccentrici*) se invicem in corpore solari, simulque in centro corporis, intersecantes, & ad Zodiacum protensas.

Apogæum solis, sive *longitudo ejus longior*, est arcus orbis *Deferentis apogæum*, inter principium arietis, & punctum apogæi.

Medius motus solis est arcus Eclipticæ *Deferentis apogæum*, inter punctum æquinoctii verni, & extremitatem lineæ à centro Eccentrici ductæ, quæ per centrum corporis solaris transit, & ad Eclipticam pertingit.

Verus locus solis est arcus Eclipticæ *Deferentis apogæum*, inter principium arietis, & extremitatem lineæ à centro mundi ductæ, quæ transit per corpus solare, & ad Eclipticam pertingit.

Centrum Lunæ, (quod etiam *duplex distantia*
K 3 nominatur)

خارج مرکز ما بین اوج شمس و سر خطی
که اخراج کنند از مرکز خارج مرور کند
بر مرکز جرم شمس و منتهی شود بمنطقه ،
و بعدیل شمس قوسی است از منطقه مثل
میان دو خط که اخراج کنند از دو مرکز
یکی از مرکز مثل که آن مرکز عالم
است و دیگر از مرکز خارج به مرکز جرم
شمس تقاطع کنند با هم در مرکز جرم
و منتهی شوند بمنطقه ،

و اوج شمس یا بعد ابعدا و قوسی است از
فلک مثل میان اول حمل و نقطه بعد ابعدا ،
و وسط شمس قوسی است از منطقه مثل
میان نقطه اعتدال ربیعی و سر خطی که
اخراج کنند از مرکز خارج مرور کند بر
مرکز جرم شمس و برسد بمنطقه ،

و تقویم شمس قوسی است از منطقه مثل
میان اول حمل و سر خطی اخراج کنند از
مرکز عالم بگذرد بر مرکز جرم
آفتاب و منتهی شود بمنطقه ،

و مرکز قمر که بعد مضاعف دوازده
گردد

nominatur) aut *centrum planetae*, est arcus Eclipticæ *Deferentis apogæum*, aut Eccentrici, inter apogæa eorum, & extremitatem lineæ à centro mundi ductæ, quæ transit per centrum epicycli, & ad Eclipticam pertingit.

Motus proprius Lunæ, aut *planetae*, est arcus peripheriæ epicycli, inter apogæum epicycli medium, & centra corporum eorum in consequentia epicycli.

Apogæum Epicycli mediū est extremitas lineæ ductæ à puncto, quod è diametro centro Eccentrici Lunæ opponitur; aut à centro *Æquantis* ductæ, & per centrum epicycli transeuntis: punctum ei oppositum est *perigæum medium*.

Punctum diametraliter oppositum, est punctum cuius distantia à centro Mundi, *perigæum* Eccentrici versùs, est æqualis distantia centri Eccentrici à centro Mundi *apogæum* versùs.

Centrum æquantis est punctum cuius distantia, à centro Eccentrici *apogæum* versùs, æquatur distantia centri Eccentrici à centro Mundi.

گویند یا مرکز کوکب قوسی است از
منطقه مایل یا حامل میان اوج ایشان و سر
خطی که اخراج کنند از مرکز عالم مرور
کند بر مرکز تدویر و منتهی شود بمنطقه ،

و خاصه قدر یا کوکب قوسی است از
محیط تدویر میان ذروه وسطی و مرکز جرم
ایشان بر توالی تدویر ،

و ذروه وسطی بر فلک تدویر سر خطی
است که از نقطه محاذات یا از مرکز معدل
مسیر بر مرکز تدویر گذشته باشد و مقابلش
حضیض وسطی باشد ،

و نقطه محاذات نقطه است که بعد از
مرکز عالم در جانب حضیض خارج مرکز
مساوی بعد مرکز عالم باشد از مرکز
خارج مرکز در جانب اوج ،

و مرکز معدل مسیر نقطه ایست که بعد
از مرکز حامل در جهت اوج مساوی بعد
مرکز حامل بود از مرکز عالم ،

Medius motus Luna est arcus *Eclipticæ Deferentis apogæum Luna*, inter principium arietis, & extremitatem lineæ à centro mundi ductæ, quæ per centrum epicycli transit, & ad *Eclipticam* pertingit.

Æquatio prima Luna, aut *planetæ*, quæ etiam *æquatio propria* appellatur, est arcus epicycli inter apogæum apparens, & medium. *Apogæum apparens*, quod etiam *apogæum verum* appellatur, est extremitas lineæ à centro mundi per centrum epicycli ductæ, quæ ad peripheriam pertingit. Oppositum ejus est *perigæum apparens*.

Motus epicycli Luna, aut *planetæ*, æquatus, qui etiam *motus proprius apparens* nominatur, est arcus *Eclipticæ Epicycli* inter apogæum apparens, & centrum corporis *Lunæ*, aut *Planetæ*, in consequentia.

Æquatio secunda Luna, aut *planetæ*, quæ etiam *Æquatio simplex* dicitur, est arcus *Eccentrici* inter duas extremitates linearum, à centro mundi, quarum una per centrum epicycli, altera per centrum corporis *Lunæ*, aut *Planetæ*, transit.

و وسط قمر قوسي است از منطقه مایل
میان اول حمل و سر خطی که اخراج
کنند از مرکز عالم بگذرن بر مرکز تدویر
و برسد بمنطقه ،

و تعدیل اول قمر یا کوکب که آذرا
تعدیل خاصه نیز گویند قوسي است از فلک
تدویر میان ذروه مری و ذروه وسطی و ذروه
مری که آذرا ذروه حقیقی نیز گویند بر
فلک تدویر سر خطی است که اخراج
کنند از مرکز عالم مرور کند بر مرکز تدویر
و برسد به محیط و مقابلش حضيض مری باشد ،
و خاصه معدله قمر یا کوکب که آذرا
خاصه مری نیز خوانند قوسي است از منطقه
تدویر میان ذروه مری و مرکز جرم ایشان
بر توالی ،

و تعدیل ثانی قمر یا کوکب که آذرا
تعدیل مغرن نیز خوانند قوسي است از فلک
خارج مرکز میان دو سر خط که از مرکز
عالم یکی بر مرکز تدویر و دیگری بر مرکز
جرم قمر یا کوکب گذشته باشد ،

Apogæum [in secundâ significatione] *Lunæ*, aut *planeta*, est arcus *Deferentis* inter principium arietis, & punctum apogæi.

Verus locus Lunæ, aut *planeta*, est arcus *Deferentis* apogæum *Eclipticæ*, inter principium arietis, & intersectionem *Deferentis*, cum circulo qui per duos polos *Deferentis*, & per extremitatem lineæ à centro mundi per centrum corporis *Lunæ*, aut *Planeta*, transeuntis, & ad superficiem *Deferentis* ductæ, pertingit.

Juzabar Lunæ est arcus *Eclipticæ Deferentis* nodos, inter principium arietis, & intersectionem medii circuli orbis *Deferentis* apogæum *Lunæ*, & *Eclipticæ Deferentis* nodos.

Latitudo Lunæ, aut *planeta*, est arcus circuli latitudinis, inter centrum corporis *Lunæ*, aut *Planeta*, & *Eclipticam Deferentis* apogæum, in eam partem in quam fit inclinatio.

Pars proportionalis latitudinis Lunæ est arcus *Deferentis* nodos, inter punctum capitis, & intersectionem circuli latitudinis cum *Deferente*.

^a *Subec Lunæ* est excessus motus *Lunæ* super motum solis.

^{*} *Buht* est motus *planeta*, in tempore aliquo designato, ex gr. in uno die, aut una horâ.

^a Arab.
Sakk
vulgò
Subec.

^{*} Arab.
Buht.

و اوج قمر یا کوکب قوسی است از
 فلک مثل میان اول حمل و نقطه اوج ،
 و تقویم قمر یا کوکب قوسی است از
 منطقه مثل ما بین اول حمل و تقاطع مثل
 با دایره که بر قطبین مثل و بر سر خطی
 که از مرکز عالم به مرکز جرم قمر یا
 کوکب گذشته باشد و بسطج مثل رسیده
 بکنار ،
 جوارق قمر قوسی است از منطقه مثل میان
 اول حمل و تقاطع منطقه فلک مایل و منطقه
 فلک مثل ،
 عرض قمر یا کوکب قوسی است از
 دایره عرض میان مرکز جرم ایشان و منطقه
 مثل از جانب اقصر ،
 و حصه العرض قمر قوسی است از مثل
 میان نقطه راس و تقاطع دایره عرض قمر یا
 مثل ،
 سبب قمر فصل جهت قمر بقدر جهت آفتاب ،
 جهت حرکت کوکب است هر زمانی
 معین مثل یکروز یا یکساعت ،

Gradus ascensionis planeta in Zodiaco est gradus cum planetâ ascendens.

Gradus transitus in Zodiaco, est gradus cum planetâ Meridianum transiens.

Gradus descensionis in Zodiaco, est gradus cum planetâ descendens.

Aequatio dierum civilium, est differentia inter diem medium, & verum.

Dies medius [five æqualis] est spacium conversionis æquatoris, cum additamento morus medii solis in uno die.

Dies verus est spacium unius conversionis æquatoris, cum parte, quam sol transit in eâ conversione, quæque coascendit cum æquatore.

Aequatio diei planetae, aut alicujus partis [Zodiaci] est arcus circuli diurni planetae, aut partis Zodiaci, inter horizontem, & circulum declinationis, qui in ascensione æquatoris, & descensione ejus pertransitur.

Amplitudo ortiva planetae, aut alicujus partis Zodiaci, est arcus Horizontis inter circulum diurnum

درجه طلوع کوکب از فلک البروج آن
درجه بود که با کوکب طلوع کند ،

و درجه مدر از فلک البروج آن درجه بود
که با آن کوکب بر نصف النهار مرور
کند ،

درجه غروب از فلک البروج آن درجه بود
که با آن کوکب غروب کند ،

تعدیل الايام بلیالیها تفاوتی است میان
روز وسطی و روز حقیقی ،

روز وسطی مقدار دور معدل النهار بود با
زیادت سیر وسط یکروزه آفتاب ،

و روز حقیقی مقدار یک دور از معدل
النهار بود با حصه مسیر آفتاب در آن دور
از مطالع معدل النهار ،

تعدیل النهار کوکب یا جزو قوسی است
از مدار یومی کوکب یا جزو میان دایره
افق و دایره میلی که بمطلع اعتدال و مغیب
وی گذشته باشد ،

سعت مشرق کوکب یا جزوی از فلک
البروج قوسی است از دایره افق میان
مدار

diurnum planetæ, aut partis Zodiaci, & inter ascensionem æquatoris.

Amplitudo occidua est arcus horizontis inter circulum diurnum, & descensionem æquatoris.

Diversitas aspectus [sive *parallaxis*] est arcus circuli altitudinis inter extremitates duarum linearum, quarum una a centro mundi, altera a superficie terræ, & ab oculo videntis procedit, & utraque per centrum planetæ ducitur.

Declinatio stella ab æquatore est arcus circuli declinationis inter stellam, & æquatorem.

Declinatio prima cujuscunque partis Zodiaci est arcus circuli magni, qui per eam partem, & utrosque polos æquatoris transiens, inter eam partem, & æquatorem intercipitur.

Declinatio secunda cujuscunque partis Zodiaci est arcus circuli magni, qui per eam partem, & utrosque polos Zodiaci transiens, inter eam partem, & æquatorem intercipitur.

Maxima declinatio est arcus circuli transientis per quatuor polos, inter Zodiacum & æquatorem interceptus.

مدار کوکب یا جزو و میان مطلع اعتدال ،
 وسعت مغرب قوسی است از دایره افق
 میان مدار و مغیب اعتدال ،

اختلاف منظر قوسی است از دایره ارتفاع
 میان دو سر خط یکی از مرکز عالم
 و دیگر از سطح زمین از بصر ناظر که بر
 مرکز کوکب مرور کند باشند ،

بعد کوکب از معدل النهار قوسی است
 از دایره میل میان کوکب و معدل النهار ،
 میل اول هر جزو از فلک البروج قوسی
 است از دایره عظیمه که مرور کند بر
 آن جزو و بهر دو قطب معدل النهار میان
 جزو و معدل النهار ،

و میل دوم هر جزو از فلک البروج قوسی
 است از دایره عظیمه که مرور کند بر آن
 جزو و بدو قطب فلک البروج میان جزو
 و معدل النهار ،

و میل اعظم قوسی است از دایره مساره
 باقطب اربعه میان فلک البروج و معدل
 النهار ،

قوس

Arcus retrogradationis est arcus epicycli inter stationem primam & secundam, in cuius medio est punctum perigæi apparentis.

Arcus directionis est arcus epicycli, qui ab apogæo apparente in duas partes æquales dividitur.

* *Caucab.*
absolutè
significat
stellam,
sive ea fixa
sit, sive va-
ga, ut
Planetæ.

Emergio * *stellæ à radiis solaribus* est arcus Zodiaci, qui in Tabulis definitur; quo, sole distante à stellâ, ante ortum solis, aut similiter post ejus occasum, stella apparet.

Arcus occultationis sub radiis solaribus [sive *arcus combustionis*] est ubi distantia inter stellam & solem quantitati numeris definitæ fuerit æqualis, tunc in Oriente, aut Occidente, stella occultatur.

Gnomon umbræ est stylus erectus super planum horizontis; aut, super planum quod horizonti rectâ erigitur, ei parallelus.

Umbra est linea super planum, in quo stylus rectâ erigitur, inter basim [*styli*] & extremitatem radii solaris illius umbræ, hoc est, illius lineæ. Itaq; si stylus horizonti fuerit parallelus, *umbram* eam *primam*, & *versam*,

M

&

وقوس رجوع قوسي است از فلک تدویر
میان مقام اول و مقام دوم که نقطه حضيض
مري وسط آن باشد،

وقوس استقامت قوسي است از فلک تدویر
که ثروه مري منصف آن باشد،

ظهور کوکب از تحت الشعاع قوسي
است از فلک البروج محسوب چون بعد میان
شمس و کوکب بهمان قدر آید کوکب
ظاهر شود پیش از طلوع آفتاب یا بعد از
غروب او همچنین است،

قوس اختفاء در تحت الشعاع يعني چون
بعد میان کوکب و شمس بقدر محسوب
آید در مشرق یا در مغرب مخفي شود،

مقیاس ظل عمود یست قایم بر سطح افق
یا بر سطحی که آن سطحی قایم باشد بر
سطح افق موازی افق،

و ظل خطی است بر سطحی که مقیاس
بر آن عمود باشد میان قاعده عمود و طرف
شعاع آن ظل يعني آن خط پس اگر مقیاس
موازی افق باشد آنرا ظل اول و ظل معکوس

& *inversam* etiam nominant: et si stylus horizonti fuerit rectus, *umbram secundam*, & *rectam* vocant.

Linea autem à radio solari per summam styli ad finem umbræ producta, *umbræ diameter* appellatur.

Semit [sive *punctum verticale*] Meccæ, aut alterius cuiusvis loci, quem scire cupis, reperitur, cum circulum per verticem loci dati, & verticem loci quæsitum productum imaginemur; intersectio illius circuli cum horizonte est *semit* loci. Ab illo puncto ad Orientem, æquatoris plagam, aut ad Occidentem, est arcus *Semit* illius loci. Ab illo puncto ad punctum Septentrionale, aut Australe, est *arcus inclinationis*.

Longitudo loci est arcus æquatoris interceptus inter Meridianum, qui per *insulas Fortunatas* ducitur, quoniam eæ sunt extrema pars terræ habitabilis Occidentem versus; aut per *littus maris Atlantici*, & inter meridianum loci assignati.

Latitudo loci est arcus Meridiani, inter punctum verticale loci dati & æquatorem: atq; iste arcus est æqualis arcui inter polum loci & horizontem.

و ظل منکوس هم کشویند و اگر مقیاس
 قایم بر سطح افق باشد آن ظل را ظل ثانی
 و ظل مستوی گویند ،

و خطی شعاعی که از راس مقیاس تا طرف
 ظل باشد قطر ظل خوانند ،

سمت مکه یا هر بلد که خواهند چون
 دایره توهم کنند که از سمت راس بلد تو
 و بلد مطلوب بگذرد موضع تقاطع آن دایره
 بر افق سمت آن بلد باشد و از آن نقطه تا
 مطلع اعدال یا مغرب اعدال قوس سمت آن
 بلد بود و از آن نقطه تا نقطه شمال یا جنوب
 قوس انحراف باشد ،

طول بلد قوسی است از معدل النهار ما
 بین دایره نصف النهار در جزایر خالدهات
 که آن آخر عمارت است در جانب غرب یا
 در ساحل بحر مغرب و دایره نصف النهار بلد
 معین ،

عرض بلد قوسی است از دایره نصف النهار
 میان سمت راس بلد مقروض و معدل النهار
 و این قوس برابر بود با قوسی که میان
 ما

قطب و افق بود ،

Differentia duarum longitudinum est arcus æquatoris, inter duos circulos meridianos per duas civitates datas transeuntes interceptus. Distantia inter horizontes duarum civitatū, est æqualis differentię longitudinum earum.

Altitudo solis, aut stellæ, est arcus circuli altitudinis, inter ejus intersectionem cum horizonte, & centrum solis, aut stellæ.

Semit altitudinis est arcus horizontis, inter, ejus intersectionem cum circulo altitudinis, & ascensionem, aut descensionem æquatoris.

Maxima altitudo stellæ est arcus Meridiani inter stellam & horizontem.

Medietas arcus diurni est arcus paralleli diurni, inter horizontem & meridianum; qui duplicatus est arcus diurnus.

Ascensio signorum est arcus æquatoris, qui cum arcu unius signi Zodiaci, aut pluris, aut minoris coascendit.

Ascensio partis Zodiaci est arcus æquatoris à principio conversionis, quod est initium

ما بین الطولین قوسی است از معدل
النهار میان دو دایره نصف النهار در دو
شهر مغروض و بعد میان افق هر دو شهر
بقدر ما بین الطولین بود،

ارتفاع شمس یا کوکب قوسی است از
دایره ارتفاع میان تقاطع او و افق و مرکز
شمس یا کوکب،

سمت ارتفاع قوسی است از دایره افق
میان تقاطع او با دایره ارتفاع و مطلع اعتدال
یا مغیب آن،

غایه ارتفاع کوکب قوسی است از
دایره نصف النهار میان کوکب و افق،
نصف قوس النهار قوسی است از دایره
مدار میان افق و دایره نصف النهار ضعف
این قوس النهار باشد،

مطالع بروج قوسی بود از معدل النهار که
با قوسی از فلک البروج یک برج یا بیشتر یا
کمتر طلوع کند،

و مطلع جزو قوسی بود از معدل النهار از
اول دور که آن سیر حمل است تا آن جزو
که

arietis, ad illam partem, quæ cum aliquâ Zodiaci parte cooritur.

Ascensio signorum in sphaerâ rectâ est arcus æquatoris, qui cum arcu Zodiaci in horizonte sub lineâ æquinoctiali ascendit.

Linea æquinoctialis est linea in superficie terræ, inter ascensionem & descensionem æquatoris, estque semper in plano æquatoris.

Ascensio signorum super aliquem locum est arcus æquatoris, qui ascendit cum arcu Zodiaci supra horizontem illius loci.

Ascensio horoscopi universaliter est circulus ascensionis stellæ cum gradu coascendente.

Dair est arcus paralleli diurni stellæ, inter stellam & horizontem, tempore assignato.

Excessus aldair est arcus paralleli diurni stellæ, inter stellam & meridianum.

Horoscopus est punctum Zodiaci, quod dato tempore in oriente est.

Occidens [sive *septima Domus*] est punctum dato tempore in occidente, estque septimum ab horoscopo.

که با جزوی از فلک البروج طلوع کند ،
و مطالع بروج بفلك مستقیم قوسی است از
معدل النهار که طلوع کند با قوسی از فلک
البروج بر افق خط استوا ،

و خط استوا خطی است بر سطح زمین
میان مطلع اعتدال و مغیب آن و این خط
دایم در سطح معدل النهار بود ،

و مطالع بروج ببلد قوسی است از معدل
النهار که طلوع کند با قوسی از فلک
البروج بر افق آن بلد ،

و مطالع طالع بقدر مجموع دایره باشد با
مطالع درجه طلوع کوکب ،

و دایره قوسی است از مدار کوکب
میان کوکب و افق در وقت مغروض ،

فضل الدایره قوسی است از مدار کوکب
میان کوکب و دایره نصف النهار ،

طالع نقطه ایست از فلک البروج که در
وقت مغروض بر افق مشرق بود ،

و غارب آن نقطه بود که در آن وقت بر
افق مغرب بود و آن سایع بود از طالع ،

Decima Domus est punctum eodem tempore supra terram in meridiano. Illud etiam medium cœli nominant.

Quarta Domus est punctum eodem tempore subter terram in meridiano. Illud etiam terræ cardinem appellant.

N

Addenda

V

وعاشر آن نقطه بود که در آن وقت
بر دایره نصف النهار بود فوق الارض و آرد
وسط السمائیز گویند،

و رابع آن نقطه بود که در آن وقت
بر دایره نصف النهار بود تحت الارض و آرد
الارض نیز گویند،

Vilum est, ne sequentes paginæ omnino
vacuæ essent, quædam ex elementis Astro-
nomicis *AlFargani*, & *Ali Kushgii* annectere.

AlFarganus Cap. 16. Elem. Astron.

*Quam rationem habeant epicycli ad orbis Ec-
centricos ; quantumque Eccentricorum centra
dissent à centro terræ.*

اما الشمس فقد بينا ان لها فلك واحد
خارج المركز وبعد مركز فلكها من
مركز الارض جزا ونصف بالسقار الذي
به يكون نصف قطر الفلك الخارج مستقيم
جزا وهو بعد الشمس الوسط من الارض ،
واما الكواكب السبعة الباقية فقد بينا
ان لكل واحد منها مركزين خارجين
عن مركز الارض وان مركز كل واحد
من الكواكب الخمسة المتحركة مع مركز
الارض على خط مستقيم ثابت غير متحرك
وابعان ما بينها متساوية وان لعطارد مركزا
ثالثا متحركا على احد المركزين الآخرين
N 2

Addenda Pag. 60.

و دایره‌ها را که موازی دایره افق باشد
مقنطرات خوانند آنچه بر بلاء افق باشد مقنطرات
ارتفاع خوانند و آنچه در زیر افق باشد
مقنطرات انحطاط خوانند،

*Circulos horizonti parallelos Mokantarat
appellant: qui supra horizontem, Mokan-
tarat altitudinis; qui infra horizontem, Mo-
kantarat depressionis nominant.*

Annotanda.

In *Hypothesibus Planetarum*, Schemata,
quæ in codice MS. & inde in impresso, à
typothetis delineata sunt, veræ orbium inter
se magnitudini non exactè respondent. Ut-
cunque tamen eorum numerus, motus,
figura, situs, quod unicum Auctoris nostri
est propositum, ex his *theoriis* satis perspicuè
indicantur: reliqua ex Astronomorum
libris suppleri possunt.

Visum

orbis Eccentricus : ejus orbis centrum à centro terræ distat talibus partibus $2\frac{1}{2}$, quæ semidiameter Eccentrici est 60 : quæ quidem media est distantia Solis à terrâ. Quod autem ad stellas sex reliquas attinet, declaravimus suprâ eorum cuilibet esse centra bina, diversa à centro terræ : & ex sideribus quinque vagis cujusque bina centra, fixa atque immota, consistere in rectâ lineâ cum centro terræ; eorûmq; centrorum intervalla manere æqualia: Mercurio autem centrum esse tertium, quod moveatur circum duorum reliquorum alterum; eo quidem intervallo, quod immotis illis intervallis æquetur. Lunæ centra esse duo demonstravimus, quorum alterum sit fixum; alterum vertatur circum centrum terræ, eodem intervallo, quo distat centrum fixum.

Qualium autem eccentrici radius est partium 60, (quæ est sideris in eccentrico à terrâ distantia media,) tales quodq; illorum siderum pro æqualibus illis intervallis obtinet, Saturnus quidem partes 3 & $\frac{1}{4}$ cum $\frac{1}{4}$; Jupiter verò partes 2 & $\frac{1}{2}$ cum $\frac{1}{4}$; Mars

N 3

partes

لبعد مساو للابعان الثابتة ،

واما القمر فافا قد بينا ان له مركزين
احدهما ثابت والآخر متحرك علي مركز
الارض ببعد مساو لبعد المركز الثالث بالمقدار
الذي به يكون نصف قطر الفلك الخارج
ستين جزا وهو البعد الاوسط للكواكب من
الارض فبقية تكون هذه الابعان المتساوية
لكل واحد من الكواكب ،

اما رحل فثلاثة اجزا وربع وسدس وللمشتري
جزان ونصف وربع وللمريخ تسعة اجزا وللزهرة
جز وربع ولعطارد ثلاثة اجزا وللقمر اثني عشر
جزا ونصف ،

واما مقدار افلاك التدوير فبالمقدار
الذي به يكون نصف قطر الفلك الخارج
يستبين جزا وفيه يكون قطر التدوير لرحل
ستة اجزا وللمشتري احدى عشر جزا ونصف
وللمريخ تسعة وثلاثون جزا ونصف وللزهرة
ثلاثة واربعون جزا وسدس ولعطارد اثنتان
وعشرون جزا ونصف وللقمر ستة اجزا وثلاث ،

Solis, ut ostensum fuit, est unus duntaxat
orbis

هزار و سیصد و شصت و سه هزار و ششصد
 و سی و شش فرسخ است و سافت مقدار معبر
 از روی زمین چهار هزار بار هزار و سیصد و
 هفتاد و شش هزار و نهصد و چهل فرسخ است،
 و بعد مقعر فلک قدر از مرکز عالم چهل
 و یک هزار و نهصد و سی و شش فرسخ است،
 و بعد محذب فلک قدر که مقعر فلک
 عطارد است از مرکز قائم هشتاد و پنج هزار
 و سیصد و سه فرسخ است،
 و بعد محذب عطارد که مقعر فلک زهره
 است دویست و هفتاد و پنج هزار و سیصد
 و هشتاد فرسخ است،
 و بعد محذب فلک زهره که مقعر فلک
 شمس است هزار بار هزار و هشتصد و چهل
 و هشت هزار و سیصد و هشتاد و دو فرسخ است،
 و بعد محذب فلک شمس که مقعر فلک
 مریخ است دو هزار بار هزار و بیست و هفت
 هزار و نهصد و سی و چهار فرسخ است،
 و بعد محذب فلک مریخ که مقعر فلک
 مشتری است چهارده هزار بار هزار و هفتصد

partes 6; Venus partem 1 & $\frac{1}{4}$; Mercurius
partes 3; Luna part. 12 & $\frac{1}{2}$.

Quod denique ad quantitates epicyclorū
spectat; cuiusmodi partium radius eccen-
trici statuitur esse 60, ejusmodi partium ra-
dius epicycli est Saturno 6 & $\frac{1}{2}$; Jovi 11
& $\frac{1}{2}$; Marti 39 & $\frac{1}{8}$; Veneri 43 & $\frac{1}{8}$; Mer-
curio 22 & $\frac{1}{2}$; Lunæ 6 & $\frac{1}{2}$.

*Ali Kushgius De Terræ magnitu-
dine, & sphaerarum cœlestium
à terrâ distantis.*

برصد و حساب معلوم کرده اند که دور
زمین یعنی محیطه عظیمه که بر زمین
فرض کنند هشت هزار فرسخ است و هر
فرسخی سه میل و هر میلی سه هزار کز و هر
کزی شصت و دو اصبع و هر اصبعی مقدار
عرض شش جو و عرض جوی معتدل مقدار
شش فارموی بال است و قطر زمین دو
هزار و پنج صد و چهل و پنج فرسخ است
و مسافت تمام روی زمین بیست هزار فار
هزار

hordei est parilis sex setis & caudâ equinâ.
 Diameter terræ est, 2545 parasangæ.
 Integra terræ superficies, 20363636 para-
 sangæ. Superficies autem terræ habitabilis,
 4376940 parasangæ.

Concavum [sphæræ] Lunæ distat à cen-
 tro Mundi 41936 parasangas.

Convexum [sphæræ] Lunæ, quod con-
 cavum est sphæræ Mercurii, distat à centro
 Mundi 85303 parasangas.

Convexum [sphæræ] Mercurii, quod
 concavum est sphæræ Veneris, distat 275380
 parasangas.

Convexum [sphæræ] Veneris, quod con-
 cavum est sphæræ Solis, distat 1848382
 parasangas.

Convexum [sphæræ] Solis, quod con-
 cavum est sphæræ Martis, distat 2027934
 parasangas.

Convexum [sphæræ] Martis, quod con-
 cavum est sphæræ Jovis, distat 14770370
 parasangas.

Convexum [sphæræ] Jovis, quod con-
 cavum est sphæræ Saturni, distat 2399250
 parasangas.

و هشتاد هزار و سیصد و هشتاد فرسخ است ،
 و بعد محذب فلک مشتری که مقعر فلک
 زحل است بیست و سه هزار بار هزار و نهصد
 و دویست و یک هزار و دویست و پانصد فرسخ
 است ، و بعد محذب فلک زحل که مقعر فلک
 ثوابت است سی و سه هزار بار هزار و پانصد
 و نه هزار و صد و هشتاد فرسخ است ،
 و بعد محذب فلک ثوابت که مقعر فلک
 اعظم است سی و سه هزار بار هزار و پانصد
 و بیست و چهار هزار و سیصد و نه فرسخ است ،
 و اما محذب فلک اعظم آذرا بحر خدای
 کس نداند ،

Ex observationibus , & calculo inno-
 tescit terræ ambitum, hoc est, circulum
 maximum in terrâ descriptum, esse octies
 mille parasangas. Parasanga tria continet
 milliaria ; & milliare ter mille ulnas,
 ulna triginta duos digitos, digitus quantum
 latitudo sex granorum hordei. Latitudo
 hordei

Convexum [sphaeræ] Saturni, quod concavum est sphaeræ stellarum fixarum, distat 33509180 parasangas.

Convexum [sphaeræ] stellarum fixarum, quod concavum est sphaeræ maximæ [sive nonæ] distat 33524309 parasangas.

Convexum [sphaeræ] maximæ nemini nisi Deo cognoscitur.

FINIS.

